

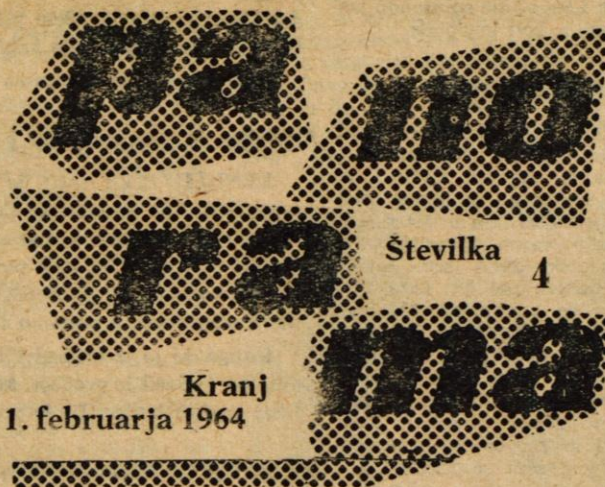

ZIMSKO VESELJE NA SANKAH — Foto F. Perdan

● Stran 3:
LETALO, KI JE PRVO
VZLETELO Z LETALI-
ŠČA BRNIKI

● Stran 4:
BUTALE NA GORENJ-
SKEM — nova rubrika,
ki vas bo odslej vsak
teden zabavala

● Stran 6:
SLOVARČEK KRAJEV-
NIH IMEN — Vabimo
vse bralce, da sodelujete
v tej naši novi rubriki
SMOJKA IZ LOKE PO-
ROČA — v loškem dia-
lektu

Šobec - uspeh

Na področju Turističnega društva Lesce so imeli v preteklem letu 10.879 gostov in skoraj 41.000 nočitev. Samo v šotorišču »Šobec« je bilo 8.624 gostov in 30.413 nočitev. V teh številkah niso zajeti tisti gosti in nočitve, ki so bivali v vikend hišicah in raznih taborih. Zlasti pomembno je to, da je bilo med gosti kar 7.700 tujih, ki so imeli 24.866 nočitev ali 99 odstotkov več kot leta 1962. Če upoštevamo še lansko slabo poletje, so ti pokazatelji več kot zadovoljivi, da ne pobrskamo po spominu za nekaj let nazaj, ko so se na tem mestu pasle še krave in komarji.

Tak je v kratkem rezime obračuna, ki ga je podal upravni odbor Turističnega društva Lesce na občnem zboru minulo soboto. Poročilo je sicer dokaj kritično ocenilo nekatere probleme, vendar so v primerjavi z uspehi malenkostni. Bodočnost šotorišča »Šobec« je zagotovljena. Zrasla je na žuljih prizadevnih turističnih delavcev iz Lesce in okolice. Tako rekoč iz nič, s prostovoljnimi delom in pomočjo nekaterih organizacij (Nadaljevanje na 7. strani)

LISTINE

»Uči se, fant, uči! Kdor več zna, več velja!«

»Saj se učim, mama. Berem knjige, študiram, kar me zanima, toda tisto, kar zahtevajo v šoli, je tako dolgočasno, da se mi upira.«

»Predvsem tisto moraš znati, razumeš! Drugo ni važno. Če imaš črno na belem, potem si gospod, to bodo zahtevali, kamorkoli boš šel! Nihče te ne bo vprašal, koliko znaš; hoteli pa bodo potrdilo o izpitu, maturi, diplomi...«

Če nimaš osebne izkaznice, nisi človek, nisi državljan (pardon: občan po novem), vsaj polnoletni ne. Pa še osebna izkaznica včasih ne zadostuje...

»Osebno, prosim!«

Možu postave sem bil sumljiv. Sredi noči na ulici, sprehajanje brez cilja (navidez), postajanje po pločniku, opazovanje redkih mimoidočih... Bogve kaj si je mislil.

Odpri prvi list primerja šest let starejšo fotografijo z mojim napol osvetljenim obrazom, pomenljivo zatakne rokavico za pas; lista naprej, proučuje nekaj časa osebne podatke, potem pa...

»Ime?« — »Pepi.« — »Priimek?« — »Popendekel.« — »Stanovanje?«

In tako dalje. »Iz varnostnih razlogov,« če bi kdo kaj »ošpičil«...

Delaš npr. tečaj za voznike amaterje. Za tečajnino plačaš pet jurjev. za vsako uro praktične vožnje jurja in pol, nekaj za koleke, par jurčkov odšteješ za zdravniški pregled, kjer te zdravniki sprašujejo, če si zdrav, in če prikimaš, zapišejo, da si itd. Narediš društveni izpit, pri »ta zaresnem« pa padeš; neznanje, smola, trema...

Čez pol leta pa vse pozabiš. Uradno. Ne veš več, kaj je cestišče ali hitrostni pas, ne poznaš več prometnega znaka za ovinek na levo, ne znaš več počasi spuščati sklopke in obenem dodajati plin... Tudi zdrav nisi več, dokler spet ne prikimaš — in plačaš seveda.

Jovo na novo Pet jurčkov za tečajnino, jurja in pol za vsako uro vožnje... da se priklopiš do vozniškega dovoljenja.

Avto-moto društva pa le zaslužijo!

Toliko sem že star, da sem hodil v šolo pred leti, ko je bilo še osem gimnazij. Naredil sem štiri razrede osnovne šole in štiri gimnazije, torej malo maturo. Potem sem končal še neko strokovno šolo, nekaj tečajev in seminarjev, bil med drugim pri vojaki... zdaj pa sem se spet vpisal v šolo. Rad bi postal poklicni šofer.

»Prinesite prepise vseh spričeval!« so mi naročili.

Dal sem jih prepisati, sodno overiti in sem nesel: spričevalo o mali maturi, spričevalo o zaključeni strokovni šoli, dokaze o končanih tečajih, seminarjih...

»Hja, kje imaš pa spričevalo o osnovni šoli, kaj?« so mi rekli

Še tega sem moral prinesiti.

P s.

Če bi se še enkrat rodil, bi — recimo — najprej končal kar fakulteto, nato morda gimnazijo, morda še kakšno strokovno šolo — osnovno pa šele potem, ko bi se v podjetju zaposlil kot inženir, pa bi od mene zahtevali še spričevalo o tej.

To je samo nekaj zelo nedolžnih primerov. So pa še hujši, mnogo hujši.

Presodite sami!

Nekaj gnilega je v deželi tej, kjer je brat bratu — birokrat.

-at

Kitajska in njeni ljudje

CESAR

V

knjižnici

Preporod na duši in telesu

Fizično delo ni samo zboljšalo mojega zdravja. Spremenilo je tudi moje poglede na svet in na življenje. Moja prevzgoja se je iz pasivne zadržanosti preoblikovala v aktivno sodelovanje. V preteklosti nikoli nisem veliko razmišljal, ker je zadostovalo, da sem mignil z malim prstom in že sem imel vse, kar sem potreboval. Zdaj sem spoznal, v kakšnem razkošnem in nemoralnem svetu sem živel. To spoznanje mi je olajšalo, da sem napravil trden sklep in obsodil prejš-

nje življenje kot nedostojno za človeka.

Leta 1959 so me po temeljiti prevzgoji spustili iz zapor.

Reportaža o zadnjem kitajskem cesarju, ki je bila nastanjena v pekinškem listu, ne da odgovora na številna vprašanja, ki si jih danes postavljamo v zvezi s sodobno Kitajsko in njenimi ljudmi. Dejstvo, da je 57-letni kitajski cesar arhivar v Pekingu in da je Mau Ce Tung kitajskega cesarja Pu Jija imenoval za »prijatelja ljudstva« nas pri tem prav nič ne prepriča. Kaj je namreč resnica, zapisane besede ali zadrega, s katero takšne stavke prebira-

ZANIMANJE za Kitajsko se je francoskim diplomatskim priznanjem pekinške vlade povečalo. Kitajska je s svojim načinom življenja postala zanimiva tudi za zahodno Evropo. Pred dnevi so sporočili, da je skupina kitajskih novinarjev prišla tudi v ZDA.

Iz zadnje številke kitajske revije »China Reconstructs«, ki izhaja v angleščini, smo vzeli biografski sestavek, ki ga je napisal zadnji kitajski cesar Pu Ji.

Danes cesar in nikdar več

Najpomembnejši dan njegovega življenja je bil 4. decem-

bra 1959. Pred tem sem bil cesar kitajske feudalne monarhije, cesar japonske marionetske države in vojni zločinec. Tega dne, 4. decembra 1959, sem bil po desetih letih zapora spuščen na prostost. Od tega dne sem postal navadni državljani Kitajske, ki si s svojimi rokami služi kruh.

V času prestajanja kazni me je leta 1956 vprašal neki britanski novinar: »Ali kot cesar zadnje kitajske dinastije ne obžalujete, da je prišlo na Kitajskem do takšnega konca?« Odgovoril sem, da sem nad takšno usodo zelo vesel.

V letih, ki sem jih preživel v zaporu, sem spoznal v kakšnem močvirju sem živel prva leta svojega življenja, kot pripadnik dinastije kitajskih cesarjev. Bil sem zdravstveno in psihično popolnoma uničen. Leta vojne so osebno nesrečo še bolj poglobile.

Vojni ujetnik

Zlom Japonske je pomenil zame smrtno nevarnost. Z ostalimi vojnimi zločinci, ki so sodelovali z japonskimi imperialisti sem prišel v sovjetsko vojno ujetništvo. V Sovjetski zvezi sem bil v ujetništvu pet let. Leta 1950 sem se s skupino Kitajcev vrnil na Kitajsko. Ko smo takrat stopili na kitajsko ozemlje, sem izgubil strah pred smrtjo, ki me je pred tem večno spremljal. Tudi strahu pred osveto in maščevanjem sem se znebil.

Prišel sem v zapor Fušun. V zaporu smo fizično delali štiri ure, ostali čas pa je bil odmerjen študiju. Imeli smo dovolj hrane in skrbeli so, da smo bili toplo oblečeni. Tudi bolnišnico, kopališče in druge prostore smo imeli na razpolago za zabavo in učenje. Noben stražar nas ni nikoli nečloveško poniževal in žalil. Tudi pretepali in zmerjali nas niso.

V tej sredini sem postal človek. Dobil sem svoje ime, delal sem v dobri sredini in se razvijal s fizičnim delom. Leta 1953 so nam dovolili proizvodno delo. Pripravljali smo papirnate škatlice za neko tovarno svinčnikov. Leta 1955 smo začeli gojiti zelenjavo. Pri tem delu sem ugotovil, kako sem nespreten. Sklenil sem, da svoje napake z delom popravim.

Nenavadna prošnja

TAGE ERLANDER, švedski ministrski predsednik, je vnet ribič. Ko je francoski ministrski predsednik Pompidou sporočil, da namerava obiskati Švedsko, ga je Tage Erlander prosil, naj prinese s seboj še škatlo posebnih deževnikov.

Adenauerjeva ulica

V ROJSTNEM kraju Konrada Adenauerja so preimenovali ulico, kjer stoji njegova rojstna hiša, v ulico, ki nosi njegovo ime. To je bilo darilo za njegov 88. rojstni dan. Adenauer je izjavil: »Sem zelo počaščen. Nisem zato, da bi se po meni imenovala kakšna glavna ulica«.

Med vojno se je imenovala ulica po Hitlerju.

Amerika je preplavljena s knjigami o Kennedyju

KENNEDYJEVA smrt je povzročila svetovno tekmo založnikov, kdo bo izdal več knjig o življenju in delu J. F. Kennedyja. Njegova knjiga »Profil poguma« je postala bestseller. Kmalu bo izšla ponovna spominska izdaja. Založniki bodo odslej najboljši rokopis o mednarodnih odnosih nagrajevali s posebno Kennedyjevo nagrado.

Knjiga, ki jo je napisal Viktor Lasky »JFK — mož in mit« pa so vzeli iz prodaje, ker ni primerno razširjati kritične analize knjige, ko je predsednik že mrtev.

Ali partije ne bosta končala?

SKOTSKI DIREKTOR šole Peter Anderson igra že šest let partijo šaha z Rusom Ivanom Livšinom. Naredila sta šele 36 potez. Škot čaka že eno leto na odgovor, zakaj partija se razvija pismeno. Anderson je pisal že na centralno šahovsko zvezo v Moskvi, kaj je z nasprotnikom, toda ni dobil odgovora. Sedaj pa je prosil še angleško veleposlanstvo, da mu pomaga. »Po šestih letih imam res pravico vedeti, kaj se je z njim zgodilo.«

Potovalna atrakcija — plesi

AMERISKE potovalne agencije so organizirale v zimski sezoni posebno turnejo po Evropi za ljubitelje plesa. Ta turneja gre iz New Yorka v Lisbano, Madrid, Pariz, Dunaj, Budimpešto in končno Monte Carlo. Agencija je razložila potovanje takole: v Lisboni bodo spoznali fado, v Madridu tango, v Parizu bodo videli can-can, na Dunaju valček in v Budimpešti čardaš. V Monte Carlu pa bodo videli, kako mondenski krogi plešejo twist. Potovanje stane 1.500 dolarjev. V ceno je vračunan tudi plesni učitelj in plesni partner.

REKLI SO...

»ROMANTIKA našega časa sede za elektronskimi stroji.«

A. Huxley,
britanski
književnik

»POLITIK nikoli ne sme reči — nikoli.«

L. Johnson,
predsednik ZDA

»MORDA zasluži spomenik tudi tisti, ki nasprotuje napredku človeštva.«

I. W.,
angleški
književnik

»KDOR ne verjame, kako hitro mineva čas, naj čita stare časopise. Kako nezanimivo bo vse, kar je bilo včasih tako pomembno.«

Somerset
Maugham,
angleški
književnik

»VEČINA feldmaršalov, generalov vojske, letalstva, kapitanov podmornic, tajnih agentov je že objavilo spomine po drugi svetovni vojni. Sedaj so prišli na vrsto že vojaki nižjih činov.«

Josef Backsberg,
ameriški
književnik

»BREZ pik in veje jezik ne bi mogel dibati.«

H. O. Scarnl,
švicarski
književnik

»TEŽAVA z ženskami je v tem, ker vedno žele, da doživijo roman, moškim pa je kratka zgodba dovolj.«

B. Lancaster,
ameriški filmski
igravec

Nedelja, pri kateri bomo tokrat pričeli s svojo pripovedjo, še ne spada v mrzli zimski čas, pač pa v takrat še toplo in prijetno ter sončno jesen. Saj pravzaprav ni bila nič posebnega, sploh pa ne posebna za ekipo kranjskega aerokluba, ki je bila že od pomladi naprej navajena žrtvovati »BOŽJE DNEVE« svojemu priljubljenemu športu.

Pa vendar — samo, da se je »fičo«, iz katerega je molela roka, ki se je krčevito oklepala letavskega trupa ali pa kakega drugega živopisanega dela letavskega modela, pojavil na ulicah Kranja, že se je vsak obračal za njim. Tiste nedelje, o kateri govorimo, se je »fičo« ustavil na Zlatem polju. Iz njega so iztovorili rmenordeč motorni model in pa še nekaj velikega in nedoločljivega, z napisom — »Kanja«.

Sprehajavec v nedeljah na Zlatem polju nikoli ne manjka in tudi tokrat jih je bilo precej, vendar so se ob »MODELIH«, ki so jih modelar-

energijo pa mu daje gorivo, sestavljeno iz etra, ricinusa in petroleja.«

»Kako pa ga upravljate?« je tiščal radovednež.

»V letalu je radijski sprejemnik, ki je preko posebnih mehanizmov povezan s krmilnimi površinami. V tem primeru, ko je naprava trikonalna, pilot, ki ima v rokah oddajnik, upravlja samo s smerjo in plinom. S plinom uravnava tudi višino.«

Radovedni tovariš je nekaj časa molčal, potem pa zini: »Kje pa je potem vzmet?«

»Kakšen pa je ta model na tleh«, je tovariš nadaljeval in pokazal na Kanjo. »To pa je jadralno letalo z radijskim upravljanjem« je pojasnjeval Janez, »jadra pa brez motorja.«

Na srečo je sonce že zahajalo in letalce je pristalo. Zabeležen je bil nov rekord v trajanju. Popoldne je bilo uspešno, zato so vso »ropotijo« spet zložili v avto in se odpeljali.

Modelarska delavnica in njen čar

Veste, to niti ni delavnica, kakršno ob uporabi besede delavnica razumemo, pač pa nekaj posebnega, kar nas pri Kranjčanih skoro spominja na nekakšen laboratorij. Ko smo obiskali, je bila zakajena, da smo komaj videli in po nitrolaku je dišalo, da me je zabolela glava. Pa nič ne de, je bilo vsaj domače, posebno še, ko smo med deli letal in radijskih aparatov ugledali tudi steklenice piva, ki jih v klubu imenujejo kar inspiracija. Ko smo si mimogrede ogledovali na pol urejene modele, smo nehote dobili vtis, da je delo letalskega modelarja odgovorna zadeva, ki zahteva skrajno mero natančnosti in znanja. Tudi materiali so nam bili neznani. Pojasnili so, da je osnovni material balza in vezan les ter japonska svila za prekrivanje.

Tik pred startom jadralnega modela

del. Nismo se dolgo zadrževali, posebno ne, ko so nam povedali, da naj se raje oglasimo v nedeljo, kajti omenili so, da pripravljajo presenečenje.

»Krpan« je v Brnikih vzletel prvi

Ko ste prebrali tale naslov, ste rekli, to pa je že čez mero! Krpan pa Brniki! Le kaj imajo Krpani z njimi opraviti? Sicer pa je bil velikan DC — 6 Adriaavioprometa tisto, ki je letališče krstil. Morda imate deloma prav, ko je na Brnikih vzletel Krpan, to ni bila uradna otvoritev.

Takole je bilo. Za Krpana so kranjski modelarji imenovali pisan model z vgrajenim 10 kubičnim pogonskim motorjem in osemkanalno radijsko aparaturo. Ta omogoča uporabljanje vseh »komand« letala. Katere so te »komande«, vas zanima? Prav take, kot pri pravem letalu, to pa so: smer, višina in krila in plin. Ker je bil to prvi tak poiskus v Kranju (in tudi v Sloveniji), so si modelarji izbrali Brnike, saj jim je odlična pista pomenila skoraj pol uspeha.

In tako so se znašli na orjaški vzletni stezi s skoraj smešno majhnim modelom v primeri z njo.

Priprave pred vzletom so bile še mnogo bolj natančne kot vse poprejšnje in tudi treme je bilo več. Janez, ki je z Krpanom letel (tako se izražajo tudi modelarji), je dejal, da je imel celo več treme in strahu kot takrat, ko je sam prvič pilotiral pravo motorno letalo. Pa se je vse dobro končalo. Ko je motor zarenčal in ko so ga na zemlji preizkusili, je tudi trema izrinila povečana koncentracija. Letalce je po pisti nekoliko zaplesalo, se hitro umirilo, nato pa je Janez na svojem oddajniku premaknil višinsko komando in »Krpan« se je energično odtrgal od piste in se strmo vpel. Tudi v zraku je »Krpan« poskakoval kakor bolha in Janez se je trudil, da ga umiri in uspešno mu je napraviti nekaj kar uspeših zavojev. Letavci pravijo: leteti znaš, če znaš pristajati. In ker je Janez dober pilot, so prijatelji njegovemu pristanku zaupali bolj kot on sam. No, vse se je dobro končalo, »Krpan« je pristal mehko in ker je najbolj važno, ostal je cel.

Se nekajkrat so startali, vsakič bolj uspešno, in ko so se odpravljali domov, so se v »fičota« strpali z zavestjo, da so v tej panogi napravili korak naprej da je bilo letalo kranjskega aerokluba tisto, ki je na letališču v Brniku vzletelo prvo.

Tone Polenec

»Krpan«

je prvi vzletel z letališča Brniki

ji tovorili iz avtomobila in sestavljali na travi, niso kaj prida nudili, le vzvišeno so se nasmihalli-gračkam v rokah odraslih!

Seveda taka nezainteresiranost modelarjev ni niti najmanj motila, še več-bila je zaželjena, kajti tokrat so bile priprave motornega modela bolj skrbne kot ponavadi, saj je šlo za nov državni rekord.

Pisan model, ki je čez krila komaj meril več kot meter, je kmalu imel poln rezervoar za gorivo, vključen radijski sprejemnik in preizkušen krmilni sistem. Sedaj je šlo zares. Janez se je sklonil k modelu, nekajkrat obrnil propeler, rahlo popravil lego kompresijskega vijaka in še bolj previdno odprl plin. Sledil je energičen obrat elise in motorček, ki po svoji prostornini ni meril več kot 2,5 cm, je zahrnel ter s svojimi 18000 obrati in polovico konjske moči preglušil ropot desetih fičotov.

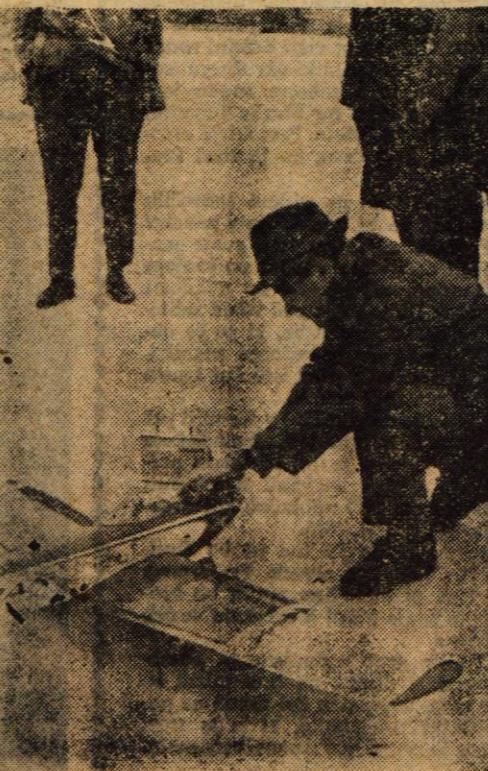
Tedaj je motorček skoro utihnil, Janez je model postavil na tla in letalce se je ob ponovno povečanem ropotu pričelo pomikati po cesti, sprva počasi, potem pa vedno hitreje, dokler po 20 m ni vzdignilo repa, nekajkrat poskočilo, nato pa svoj nos energično obrnilo v zrak ter pričelo nabirati višino.

Tomaž, ki ničesar ne verjame

Trušč motorčka pa je še pred vzletom privabil prenekaterega »firbca«, ki se je na lastne oči hotel prepričati, kaj sploh more tako ropotati, ko pa ničesar ni videti. In ko so potem videli model, niso mogli verjeti, da daje toliko hrupa, še teže pa so verjeli dejstvu, da je vzletel, kot da bi ga upravljala nevidna roka, kajti Milana, ki je stal nekoliko ob strani z napravo, podobno tranzistoriskemu sprejemniku, ni nihče opazil.

Sele, ko je model veselo zaokrožil nad glavami radovednežev, so pričela deževati vprašanja, ki jih je bilo za precejšen naliv, če že ne za utrgan oblak. Posebno neki »gospoda«, ki je dajal videz človeka, ki se na »vse zastopi«, je bil posebljena radovednost. »Ja, kako pa tole gre«, je pričel, »ja zakaj ropota, saj je n vzmet?« Za »žrteva« si je izbral Janeza in razgovor je stekel nekako takole: »Ali ne čutite v zraku vonja po etru? Veste, model vožanja diesel motorček.

Sploh pa smo težko razumeli dejstvo, da ob precej dobro založeni omari z orodjem tega uporabljajo zelo malo. Glavno modelarsko orodje je majhen, droban nožek, oster kot britev. »Pravijo, da se časi spreminjajo«, so nam pojasnili. »Z njimi se spreminja tudi orodje, kajti balza se zelo lahko obdeluje.« Pa niso imeli kaj preveč časa za razgovor. Vse preveč so bili zatopljeni v delo. Janez se je ukvarjal s polnjenjem akumulatorjev in meril napetosti, Franci je s smirkovim papirjem obdeloval trup novega modela, Milan spet lakiral pravkar s sviljo prekriti mo-

Skrbne priprave pred startom »Krnana«

Prešernova Laura

Ob 100-letnici smrti
Julije Primičeve

Zdaj, ko je čas ublažil marsikaj, je prav, da omilimo tudi nekatere podatke iz sporočenih spominov za ženo, ki ni mogla osrečiti našega pesnika. Slovenska kulturna zgodovina pa v nobenem primeru ne more iti mimo njenega imena, saj je bila Prešernu nehote in nevede navdihovavka za njegove najlepše in najgloblje ljubezenske pesmi.

Julija Primičeva je bila rojena v Ljubljani 30. V. 1816. Njen rod je po poreklu iz Tržiča, odkoder se je njen stari oče priselil v Ljubljano. Julijin oče Anton Primič je bil bolehen mož, v trgovskih krogih spoštovan in nekaj let celo član mestne uprave. Poleg hčerke je imel še sina Janeza. Oče je umrl zaradi jetike kmalu po Julijinem rojstvu. Vso skrb za vzgojo otrok in vodstvo podjetja je prevzela odločna gospodovalna vdova. Določila je hčeri, ki je bila prva, sicer nekoliko hladna in ne strastna lepota, precejšnjo doto. Zato pa je od nje tudi pričakovala, da si bo izbrala ugledega in bogatega ženina. Kako daleč pa je bil Prešeren od tega ideala stare Primičevke! Takrat umetnik ni bil ugleden človek, bogat pa Prešeren tudi ni bil. Saj je bila njegova zlatina le čista zarja, srebrnina pa rosa trave...

Strah in up! To dvojce se je v pesniku borilo vse življenje, čeprav si je zatrjeval, da je slovo upu in strahu dal. Prav v odnosu do Julije je pokazal brezmejno rahlostnost in obzirnost in neizmerne globine upa in bolečine brezupa.

Tisto jesen, leta 1834, ko se je že drugič priglasi s prošnjo za dodelitev samostojnega odvetništva, se je Prešeren skušal približati Juliji. Že v preteklem poletju je nenavadno često obiskoval Matevža Langusa v njegovi slikarski delavnici. Dolge ure si je zamišljen ogledoval nastajajoči Julijin portret. Tu se mu je tudi utrl sonet »Marsikateri romar...« . Potem je skušal doseči vsaj srečanje z očmi, tiho je sledil njenim korakom po ulicah. Neveljivo je sanjaril o tej osemnajstletni Lauri svojega srca. Ni bil zavržen, saj se ni drznil niti približati...

V zimi 1834 in v predpomladi leta 1835 je naš pesnik obiskoval kazinske plesne in iskal srečanj z Julijo. Tudi v gledališču jo je lovil s hrepenečimi očmi in plahostjo v srcu. Po izročilu pa vemo, da je bilo vse njegovo ustvarjanje takega značaja, da ni v nobenem oziru žalilo časti in ponosa strogo malomeščansko vzgojene deklice.

Malokdo je vedel za njegova čustva do te nedosegljive lepote. Ne sebe, ne nje ni izpostavljaj upravljanju. V tej dobi se je izživljal le v umetniškem ustvarjanju. Pisal je čudovite pesmi o neuslišani ljubezni. Njegov up je bil premočan, da bi ga zajel brezup. Soneta »Oči bilé pri nji v deklét so sredi...« in »Kadar previdi učenost zdravnik...« ter pesmi »Kam?« in »Prekop« odsevajo trenutke teh približevanj in srečanj pa tudi pesnikovega boja s samim seboj.

Sonetni venec, ki ga je Prešeren zasnoval v zimi 1833/34 in izdal kot posebno prilogo Ilirskega lista kar v treh oblikah po vrsti papirja, je več kot zgolj podoba pesnikove plahe ljubezni do Julije. Sonetni venec je plemenit pogovor z njo o vseh stvareh, ki so trle pesnika kot naprednega človeka in zavednega Slovenca. Intimno s pogovarja s svojim genijem življenja in ljubezni, ki mu je dal Julijino podobo. Prešeren v teh letih še ni bil strit, je verjel v moč pravice in ljubezni, še je zaupal v svojo bodočnost. Le v odnosu do Julije je

bil plah, nezahteven. V čudovitih sonetih jo prosi le to, da se ne bi povsem odvrnila od njega, prosi jo, da bi mu s svojo naklonjenostjo pomagala ustvariti pesem, ki bi odrešila njega in prebudila njegovo ljudstvo.

Izid Sonetnega venca je presenetil Prešernove prijatelje, toda vznemiril ljubljansko puritansko družbo. Posebno akrostih v magistralu je Julijo in njeno mater prej odbil kot približal pesniku, ki tako odkrito oznanja svoja ljubezenska čustva.

Tako je vse do zadnjih let govorilo izročilo. In še celo to, da pesnik sploh nikoli ni spregovoril z Julijo.

Za nepravilnost te domneve priča poleg drugega tudi pismo ene izmed Julijinih potomk z dne 2. decembra 1948, kjer ta pravi: »Obstal je snopič pesmi, ki jih je izročil Prešeren moji stari materi na nekem kazinskem plesu. Pesmi so imele pesnikovo lastnoročno posvetilo moji babici. Toda, ko se je moj stari oče kot vdovec preselil v Gradec, se je zvezčič nekam izgubil.«

Julija se ni poročila po volji svojega srca. Gubernijski svetnik Anton pl. Scheuchenstuel, ki je bil nekaj časa v l. 1830 celo Prešernov šef, je na svoji smrtni postelji izprosil od bogate trgovčeve vdove Julijane Primičeve roko njene hčere Julije za svojega sina Jožefa. Res se je Julija 28. maja 1839 poročila z Jožefom Anselmom pl. Scheuchenstuelom in se z njim koncem leta 1850 preselila v Novo mesto, kjer je kot višji deželni sodni svetnik postal predsednik okrožnega sodišča. Juliji se je v zakonu rodilo kar petero otrok, sin Jožef ter hčerke Terezija, Marija, Antonija in Jožefa. Prvi štirje otroci so se rodili še v času, ko je živel Prešeren.

Nobeno, ne ustno ne pisano sporočilo ne ve povedati, da bi bila Julija v zakonu srečna. Poročila se je po želji svoje matere, ki ji je tudi izbrala moža po svojem malomeščanskem okusu. Že od mladosti na srcu bolna Julija se je pač vdala zahtevam svojega časa in družbe, ki jo je obdajala. Zdi pa se, da nesrečnega pesnika, kateremu je pomenila prav isto kot Laura Petrarco, ni pozabila nikoli.

Umrla je 2. februarja 1864 v Kandiji pri Novem mestu. Pokopana je na šmihelskem pokopališču. Vdovec je bil službeno premeščen v Gradec k višjemu deželnemu sodišču in bil leta 1870 upokojen kot dvorni svetnik. Umrli je l. 1873.

Spomin na Julijo še živi in bo živel, dokler bodo živele in slovele Prešernove čudovito lepe pesmi. »Ran mojih bo spomin in tvoje hvale glasil Slovencem se prihodnje čase.«

Res, Julijin grob v Šmihelu ni pozabljen, novomeški dijaki, pa tudi mladi izletniki iz vseh slovenskih šol nikoli ne pozabijo počastiti to gomilo, ki krije srce, po kateremu je pesnikovo zaman hrepnelo.

Črtomir Žorec

Butale MILČINSKI - NOVAK na Gorenjskem

Turisti v Butalah

To je bilo tiste dni, ko so tuji turisti, skoporitci ti razvajeni, prihajali na Gorenjsko in zahtevali čiste rjuhe in tekočo vodo zase, pa bencinske črpalke za svoje avtomobile.

Pa so se zbal tudi v Butalah, da tuji turisti k njim ne bi marali, in so imeli vzrok, da se boje, kajti so imeli lukenj polno cesto in stranišča na štrbunk.

Pa so moževali in sklenili, da deviz ne spuste kar tako mimo, nego da na odcepu glavne ceste, odkoder pelje pot v staroslavne Butale, postavijo napis: »Brez postanka v Butalah tujim turistom prepovedano nadaljevati pot!« (In še tako v nemščini, angleščini, italijanščini in švedščini.)

Se se je oglašil glas: »Ne bodimo Balkanci! Napišimo: Brez postanka v Butalah tujim turistom vljudno prepovedano nadaljevati pot!« (In še tako v nemščini, angleščini, italijanščini in švedščini.)

Pa je navdušeno obveljala županova, ki je bil njega dni natak in je hodil na vljudnostni tečaj, da je treba biti do tujih turistov posebno pozoren in se naj zapiše: »Brez postanka v Butalah spoštovanim tujim turistom najvljudneje prepovedano nadaljevati pot!« (In še tako v nemščini, angleščini, italijanščini in švedščini.)

Toda je v Butalah dan le podnevi, ponoči pa je tema, ker si še niso omislili cestne razsvetljave, in se je bilo po pravici bati, da se bodo tuji turisti peljali nimo ponoči in ne bodo videli vljudne prepovedi. Pa so na bencinski črpalke ob odcepu poti v Butale postavili še turističnega delavca, da bo ponoči stražil in če bi se zgodilo in bi nenadoma pritisnili tuji turisti, skoporitci ti razvajeni, naj jih brez usmiljenja ustavi. Če tuji turisti ne bi ubogali, naj se pa vrže pred avto in pri tej priči prikljče župana in može, da bodo storiili svojo dolžnost.

Pa se je zgodilo, da je turističnega delavca sredi noči zavilo v trebuhu. Stopil je v kraj, da se olajša, kajti je bila črpalka tako moderna, da ni imela sanitarij. Toaletni papir je postavil na tla in lepo počenil. Ondi pa so rasle robide in ko je hotel vstati, so se mu zapele v hlače. Pa je ravno tedaj pripeljal mimo Mercedes z D na prtljažniku in je turistični delavec ves obupan, ker se ni mogel vreči na cesto, zarjul: »Jojata, ojojata! Nemec gre mimo! Držite ga, držite!«

Župan in može so slišali divje kričanje, pa so planili kvišku in se hiteli posvetovati. In so sklenili, da sedajle ni časa za posvet in za sklepe, nego so kar tekli na črpalke. Ali tam o tujem turistu ni bilo več ne duha ne sluha razen tistega iz Mercedesovih izpušnih cevi, pa so dali na zapisnik, napis da je dober, napis da ostane, robide pa da mora komunala iztrebiti in požgati.

Prihodnjič: BUTALSKI STATUT

Sobotni ples v hotelu Prisank v Kranjski gori — Foto Perdan

Otrok in grožnja

ČISCENJE KOŽ ZA NA TLA

Kože iz higienskih razlogov niso priporočljive. Čistimo jih suho in mokro.

SUHO ČISCENJE:

Kožo dobro stepemo na narobni strani, nato pravo stran zadržemo z vročo magnezijo, končno kožo otresemo in dlake skrtamo.

MOKRO ČISCENJE:

Gladko stran namažemo z glicerinom, kožo napremo na desko in kosmato stran skrtamo z mlačno milno peno, nakar jo speremo s čisto vodo. Delajmo hitro in pazljivo, da usnje ne premočimo. Kožo sušimo napeto. Suhe dlake skrtamo.

ČISCENJE KRZNA

Belo krzno čistimo tudi s krompirjevo moko. Močno segreto potresemo po dlakah in jo zadržimo z njo, nakar krzno iztepemo. Če je treba, postopek ponovimo.

TEMNO KRZNO:

Čistimo tako s segretim peskom in z žagovino. Dolge dlake dobro stepemo in stresmo ali pa jih počesemo s kovinastim glavnikom.

MOKRO KRZNO:

Mokrega krzna ne sušimo pri peči, ker koža otrdi, dlake pa se začno lomiti. Najprej ga s krpo natančno zbrisemo v smeri vlaknen in zgladimo s kertačo. Naslednji dan ga previdno stresmo in počesemo. Poležene dlake se spet zravnaajo, če jih držimo nad soparo.

Špomaladanski kostim z značilnimi gumbi v obliki kroglice in širšim krilom. Rokava sta vstavljena in cevasta. — (Foto: Jerko)

Kar priznajmo, da včasih v nemoči zagrozimo otroku. Z grožnjo napovedujemo, kaj se bo zgodilo, če otrok ne bo ubogal. Seveda z grožnjami večkrat pretiravamo, kot »Potrgal ti bom ušesa,« ali »Se beračil boš,« ali »Se na vislice prideš.« Z njimi vzgojno zelo škodujemo otroku, saj se mu lahko vzbude manjvrednostni kompleksi, ali pa ga navajamo na kljubovalnost. S takimi in podobnimi besedami škodimo tudi sebi, saj je povsem jasno, da grožnje ne bomo izvršili in v otrokovih očeh bomo zaigrali oziroma znižali svojo avtoriteto.

Če že otroku moramo zagroziti, storimo to s takimi besedami, da jih bomo tudi realizirali. Povsem zgrešeno je tudi, če malemu porednežu zagrozimo, da ga bo kaznoval oče. Saj tako lahko očeta otroku odtujimo, če bi moral ta vedno igrati vlogo eksekutorja. Napačno je tudi zato, ker otrok do očetovega prihoda doma lahko že pozabi svoj prestop in se mu zdi očetova kazen popolnoma neupravičena.

Prepogosta graja ne bo ime-

la zaželenega učinka, saj se otrok ne bo zavedal, da jo narekuje resnična skrb, ampak bo mislil, da izvira iz sovraštva ali nenaklonjenosti.

Recepti

Kokoš v rdečem vinu

1 kokoš, sol, 4 žlice na kocke narezane slaninice, 3 žlice sesekljane čebule, 1 strok česna, 20 dkg svežih šampinjонов, 1/4 l rdečega vina, 1/4 l juhe, 2 žlički jedilnega škroba, 2 žlici belega vina, masčoba za pečenje.

Očiščeno, rahlo osoljeno kokoš razkosamo. Na masčobi dušimo meso s slanino, čebulo, česnom in šampinjoni. Po približno 10 minutah dolijemo vino, nato še juho in pokrito počasi dušimo. Ko se meso zmehča, ga zložimo v posodo, odporno proti ognju, ki jo postavimo na toplo. Omako zgostimo s škrobom, ki smo ga zmešali v belem vinu, jo prevremo in z njo prelijemo meso.

Maska iz skute

Ker smo o lepotnih maskah že pisali, ne bi zopet omenjala njihovega učinka. Maska iz skute je zelo dobra in učinkovita. Zmešamo tri jedilne žlice skute z malo tople vode in še toplo nanesemo na očiščeni obraz in vrat. Zmes naj učinkuje 20 minut, nato umijemo vrat in obraz s toplo vodo in ga opljuskamo še z mrzlo. Koža postane lepa, napeta in prožna.

Maska za vsako kožo

Krompir srednje velikosti skuhamo, olupimo ter stisnemo v pire. Dodamo očiščene-ga olivnega olja ter en beljak. Dobro zmešamo, nanesemo toplo na obraz in vrat, pustimo 20 minut, nato pa masko odstranimo z mlačno vodo.

Nadevani piščanec

1 piščanec, sol, olje 4 dkg margarine, čebula, 10 dkg riža, slan krop, 1 jajce, zelen peteršilj.

Piščancu previano dvignemo kožo, da je ne pretrgamo. Začnemo pri vratu, nato odstranimo kožo na hrbtu, stegnih in prsnem košu. Nadevamo ga med kožo in mesom, sešijemo, osolimo, položimo v pekač, polijemo z oljem in pečemo pol ure v pečici.

Za nadev prepražimo na margarini dobro sesekljano čebulo, dodamo očiščen, opran in osušen riž, ga prazimo, da postekleni, zalijemo s slanim kropom in nekoliko dušimo. Nato dodamo jajce, sesekljan zelen peteršilj, narezana jetrca, solimo in dobro premešamo.

Čiščenje otroškega kožuščka

Umazano kožuškovino dobro zadržemo z vročo belo moko ali z otrobi. Kožušček z moko vred zvijemo, da bodo dlake obrnjene navznoter. Vse skupaj zavijemo v čisto krpo in pustimo tako do naslednjega dne, nakar umazano moko iztresemo, kožuškovino pa lahko iztepemo. Če plašček še ne bo čist, postopek ponovimo. Če je kožuškovina mastna, vzamemo raje otrobe.

Lahko pa se čiščenja lotimo tudi takole: naredimo gosto kašo iz magnezije in čistega bencina in odrgnemo z njo kožuš. Ko se kaša že skoraj posuši in se nam zdi, da je plašček dovolj čist, otresemo

magnezijo in obesimo plašček na zrak, da izgubi duh po bencinu. Če je potrebno, postopek ponovimo. Odparamo in operemo tudi podlogo ter zlikano spet postavimo.

Tkanine za ročno delo

Za vezenje goblenov, kelimskega vboda, križcev in podobno, uporabljamo močno podložno blago, ki je običajno zelo škrobljeno ali klejano. Takih tkanin imamo več vrst. Najbolj znane so:

Aida je tkanina v havanski

Konfekcijski zimski plašček v modnem karu navdušuje verjetno predvsem mlajše žene. Je športen in ga lahko nosimo s pasom ali brez (Foto: Vivod)

vezavi in jo uporabljamo zlasti za okrasne blazine.

Kongres je močno škrobljeno in redko tkano platno, ki spominja na mrežo. Večkrat je tkano kot sukljanka.

Rensko platno je mehko, nebeljeno platno, sivkasto

rjave barve. Uporabljajo ga zlasti za vezenje prtov in stenskih pregrinjaj.

Stramin je kongresnemu blagu podobna tkanina, le da ima po dva in dva votka vezana skupaj. Imenuje se tudi kanafas za ročna dela.

Slovarček krajevnih imen

Nova rubrika, ki jo danes uvajamo v Panoramo, ima namen razčiščevati mišljenja in poglede okrog pisanja in izgovorjave nekaterih domačih (gorenjskih) geografskih imen. To so predvsem imena krajev (tudi v uporabi z različnimi predlogi), ledinska imena (npr. imena polj, gozdov, delov polj, njiv, grap itd.), imena prebivavcev krajev, imena delov naselij, imena voda, vrhov itd. Vsak dan smo priča, kako se ta imena napačno uporabljajo in pišejo: v časopisju, radiu, uradnih dokumentih, pa celo v uradno veljavnem imeniku naselij za Slovenijo imamo nekatera imena krajev po svoje prirojena, brez upoštevanja, kako jih ljudje (domačini) izgovarjajo (in pišejo) v vsakdanji živi rabi. Prav vsakdanja raba v ljudski izgovorjavi pa bi morala biti kriterij za pisanje in splošno uporabo, tudi v uradnih dokumentih. Imen krajev si ne more neko enostavno izmisliti in potem vsiliti vsem ostalim (ki ne vedo, kako govorijo domačini) to svoje napačno poimenovanje. To pa se dogaja. Pogosto je iz neznanja kot iz kakšnih drugih razlogov.

Ta rubrika je namenjena vam, bravcem. Preprosto: pišite nam, kako govorite v vašem kraju: ime kraja, kako se imenujejo prebivavci (npr. Hrastje — Hrašani),

kako je pridevnik (npr. Naklo — naklanske njive), namen razčiščevati mišljenja in poglede okrog pisanja in izgovorjave nekaterih domačih (gorenjskih) geografskih imen. To so predvsem imena krajev (tudi v uporabi z različnimi predlogi), ledinska imena (npr. imena polj, gozdov, delov polj, njiv, grap itd.), imena prebivavcev krajev, imena delov naselij, imena voda, vrhov itd. Vsak dan smo priča, kako se ta imena napačno uporabljajo in pišejo: v časopisju, radiu, uradnih dokumentih, pa celo v uradno veljavnem imeniku naselij za Slovenijo imamo nekatera imena krajev po svoje prirojena, brez upoštevanja, kako jih ljudje (domačini) izgovarjajo (in pišejo) v vsakdanji živi rabi. Prav vsakdanja raba v ljudski izgovorjavi pa bi morala biti kriterij za pisanje in splošno uporabo, tudi v uradnih dokumentih. Imen krajev si ne more neko enostavno izmisliti in potem vsiliti vsem ostalim (ki ne vedo, kako govorijo domačini) to svoje napačno poimenovanje. To pa se dogaja. Pogosto je iz neznanja kot iz kakšnih drugih razlogov.

Vse vaše prispevke bomo objavili.

Za danes — na kratko — samo dveje nepravilnosti v pisanju krajevnih imen, ki sem ju zasledil v Kmečkem glasu št. 4 (23. januarja 64) v reportaži »Kmečke sobe za turiste«:

Brezje (na Gorenjskem, pri Radovljici) se uporablja množinsko: **na Brezjah, z Brezij,** ne pa na **Brezju**. Slovenski pravopis 1962 ima obe možnosti (množinsko in edninsko), ker je v Sloveniji več krajev s tem imenom, uporabljajo pa se različno.

Stara Fužina v Bohinju se uporablja edninsko (tako tudi Imenik naselij, Ljubljana 1961), ne pa **Stare Fužine**, v Starih Fužinah.

Črna kronika

Nasilna smrt ima isto posledico kot naravna, ima pa drugačen vzrok. Lahko je to nesreča, lahko uboj, lahko pa tudi samomor.

V letih 1962 je v Sloveniji umrlo nasilne smrti 1313 ljudi; 809 zaradi nesreč, 38 zaradi usmrtitev in 466 zaradi samomora. Pri nesrečah in usmrtitvah je moških precej več kot žensk, za samomore pa nam statistični podatki razlike po spolu ne povedo točno: razmerje (v »koriste« moških) pa je tudi tu približno 3:1.

Zaradi smrtnih nesreč je umrlo 626 moških in 183 žensk, zaradi usmrtitve pa 27 moških in 11 žensk. Smrtno kazni v tem letu ni bilo. Zaradi nesreč z motornimi vozili in drugimi prometnimi sredstvi je izgubilo življenje 227 moških in 39 žensk, zaradi zastrupitve 25 moških in 7 žensk, zaradi padcev 75 moških in 45 žensk, zaradi ognja ali eksplozije 8 moških in 4 ženske, zaradi nesreč s strelnim orožjem 14 mo-

ških, zadušilo se je 105 moških in 32 žensk itd. Samomorov je bilo iz neznanih razlogov 176, zaradi duševne zmedenosti 94, zaradi bolezni 53, zaradi družinskih razmer 52, zaradi nesrečne ljubezni 9, ostalih 82 pa statistiki pišejo pod rubriko »drugi razlogi«. 5 samomorov zaradi nesrečne ljubezni je bilo med 10. in 19. letom starosti, ostali štiri pa do 39. leta starosti. Zaradi bolezni je bilo največ samomorov (20) v starosti nad 60 let. Zaradi duševne zmedenosti jih je 6 napravilo samomor med 10. in 19. letom, največ (53) pa v starosti nad 50 let. Zaradi družinskih razmer je

bilo v 1962. letu 9 samomorov v starosti od 20 do 29 let, 11 v starosti od 30 do 39 let, 10 v starosti od 40 do 49 let, 16 v starosti od 50 do 59 let in 6 v starosti nad 60 let.

V bivšem kranjskem okraju je bilo leta 1962 samomorov 41 (33 moških in 8 žensk). 25 se jih je obesilo, 4 so se utopili, 4 so si vzeli življenje s strelnim orožjem ali eksplozivom in 3 z ostrim in koničastim orožjem (nož, bodalo), ostalih 5 pa statistika uvršča pod rubriko »ostale vrste samomorov«. Tudi v republiškem merilu je bilo največ samomorov (227), narejenih z obešenjem. Za-

strupitev je bilo v vsej republiki 29. Usmrtitev je bilo v Sloveniji zaradi sovraštva 10 zaradi drugih razlogov 13 in dva detomora. V bivšem kranjskem okraju so bile le tri usmrtitve (uboji).

Smrtnih nesreč je bilo v kranjskem okraju 1962. leta 82, od tega 26 prometnih, 8 zaradi padcev, 4 zaradi zastrupitve itd.

Zanimiva je še struktura nasilnih smrti po poklicnih skupinah. Na prvem mestu so industrijski in obrtni

delavci (323), sledijo poljedelci (322), osebe z lastnimi dohodki (240), vzdrževalci (198), prometno osebje (52), strokovnjaki in umetniki (34), finančni, pisarniški in podobni poklici (33), trgovsko osebje (31), osebje storitev (26), rudarji (23), osebje varstva (17), neznan (3) in vodilno osebje (1).

V celotni črni kroniki leta 1962 so na prvem mestu smrtne nesreče (61,6 odstotka), sledijo samomori (35,5 odstotka), najmanj pa je bilo usmrtitev (2,9 %).

nekega leta

Tudi včasih so pili »pristno« vino

Prevladuje mnenje, da so v naših arhivih polne police zaprašenega papirja, ki je brez vrednosti. Da bi bile lahko posamezne listine ali kronike celo izredno mikavno branje, o tem ni nihče prepričan in tudi ne verjame v to skoro nihče, razen tistih, ki po teh starodavnih zakladih, kar so stare kronike, brskajo. Nekaj mikavnosti o vinu, gerušu ali šnopsu pa o pretepih in morda še o čem izvlečemo iz kronike Lučin, ki jo hrani arhiv Loškega muzeja. Kronika sicer ni stara, pisana je z roko v začetku tega stoletja, posega pa nazaj v prejšnje stoletje. To je kratka zgodovina Lučin, ki pa je pisana tako, da se ob branju lahko tudi nasmejemo. Predvsem je poučna, ko govori o vinu, ki

pred šestdesetimi leti ni bilo nič boljše in prav tako ponarejeno (ali umetno, da ne bo kdo užaljen) in neizbitno kor je še danes. Kmalu bo lahko vzklikal v današnjih gostinskih obratih, da damo kraljestvo za kozarec pravega vina. Nič boljše ni bilo na starih sejnih in proščenjih, vsaj tako nam zatrjuje pisec lučinskih kronike. Prepustimo besedo kar njemu:

»Sedanje ljudstvo lučinsko je vobče dosti bistroumno in nadarjeno, tudi pridno in varčno in še dosti miroljubno, pa bolj mehkega značaja, kakor so sploh prebivavci v poljanski dolini. V tem se precej razlikujejo od trdih Gorenjcev, pa tudi od svojih prednikov, ki so se radi, med

sabo ravnsali, pravdali in to-nič boljše in prav tako ponarejeno (ali umetno, da ne bo kdo užaljen) in neizbitno kor je še danes. Kmalu bo lahko vzklikal v današnjih gostinskih obratih, da damo kraljestvo za kozarec pravega vina. Nič boljše ni bilo na starih sejnih in proščenjih, vsaj tako nam zatrjuje pisec lučinskih kronike. Prepustimo besedo kar njemu:

»Sedanje ljudstvo lučinsko je vobče dosti bistroumno in nadarjeno, tudi pridno in varčno in še dosti miroljubno, pa bolj mehkega značaja, kakor so sploh prebivavci v poljanski dolini. V tem se precej razlikujejo od trdih Gorenjcev, pa tudi od svojih prednikov, ki so se radi, med

govori o odseljevanju v Ameriko in drugih stvareh, pri-poveduje tudi o sejnih v Lučnah.

»V Lučinah sta bila, kakor so vedeli stari ljudje povedati, poprej tudi dva sejma, kak-tera sta bila menda zelo ob-skovana, in sicer na sv. Gregor-ija in pa na sv. Vida dan. Bil je sejem za blago in ži-vino. Zgoraj ob potu na Dolge njive in Suhi dol, na prostoru, ki se še zdaj imenuje »Sejmišče«, ki pa je zdaj v ro-dovitno njivo spremenjen, so barantali in mešetarili za živino. Spodaj nad novo ka-pelo so rastle menda velike li-pe, pod katerimi se je v u-godni senci prodajalo vsa-kovrstno blago, in pa točila »pristna vipavščina«. (Tu si je pisec pomagal z narekova-nji, da je bravca opozoril na »pristno vipavsko vino«, ki je v resnici bilo doma narejeno umetno vino). »Da so se pri močni »vipavščini«, ki je pre-rada in prehitro zleze v lase, večkrat kaj sprickali in tudi kr-avro stekli, kdo bi se temu ču-dil? Ker pa so v tej pulavi parkrat tudi nekoga, posled-njič menda nekega »Kolkar-jevega« fanta, ubili, odvez-la sta se jim sejma ter preme-stila eden menda v Kranj, drugi v Kamnik. Danes pa bi tudi sejma ne imela v lu-činskih hribih nobenega po-mena več.«

Tale odlomek o sejnih je kaj poučen in marsikdo bi celo dejal, da se ni prav nič spremenilo. Nekeč sejmi in »pulenje« pa pretepanje in noži, danes pa pravtako se-jem tega in onega blaga pa pod tem in drugim imenom pa tudi mladina in razbija-nje kozarcev in pijača seveda. Če že ni »vipavščine«, je pa takolimenovani »čivček« in drugo »sortno« vino, zmeša-no v čudežnih kotlih moder-ne vinske »proizvajalne klet-e«. Sicer pa pustimo to jalovo primerjanje, ostane nam le upanje, da bomo nekoč le še pili pristno kapljico.

Andrej Pavlovec

(Nadaljevanje in konec)

Kajetan Hueber (1810 — 1860), kaplan v Kranju (od l. 1846 do l. 1848) in pesnik. Znana je še danes njegova ponarodela pesem »Otok bleški, kinč nebeški«, ki jo je tudi sam uglasbil. Podoba je, da je bil Prešernov prijatelj, saj je računal nanj, ko se je pripravil za izdajanje versko-liternega »Apostela kranjskega« z leposlovno prilogo »Iskras«. Prešeren in Hueber sta se seznanila v kazini in razmeroma često debatirala o literaturi. Kar usodna nesreča je v tem, da ni Hueber še eno leto ostal v Kranju. Morda ne bi tako okrutno ravnal s Prešernovo literarno zapuščino, kot je to storil njegov naslednik kaplan Alojzij Košir. Ta je pesniku za pokoro naložil, da dovoli požig svojih rokopisov. Kot poznejši šentrupeški župnik je leta 1886 to sicer obžaloval, a pomoči ni bilo več.

Viljem Killer (1810 — 1882), znan kranjski trgovec, se je s pesnikom srečaval v kazini in bil v zadnjih mesecih najčestši Prešernov sobesednik in obiskovalec v bolezni. Killer je bil eden redkih očividcev in prič, kako je bilo s pesnikovo literarno zapuščino. Nekaj je celo rešil pa potem prav nesmiselno spet izgubil. Tako bi lahko Killer postal izredno zaslužen za prešernoslovje, saj je bil v zadnjih dneh in v časi smrti pa še tik po njej, največkrat v Prešernovem stanovanju, a ni znal reši-

Prešernovi kranjski prijatelji

ti za slovenstvo dragocene rokopise. Pustil je, da so pesnikova sestra Klara, Dagarin in kaplan Košir zažgali poslednje pesmi nesrečnega poeta.

Jakob Jalen (1808 — 1871), krčmar in prevoznik, volilni mož za frankfurtski državni zbor, stotnik Narodne straže in štirileta tudi kranjski župan, je bil Prešernu bolj človeški prijatelj kot literarni sobesednik, čeravno je imel precej izobraženo ženo, s katero se je pesnik lahko pogovarjal o preprostitih in tudi bolj zapletenih stvareh. Jalenov brat Simon je bil Prešernov

sošolec in znanec še iz Ljubljane; pa ga je verjetno on vpeljal v Jalnovo hišo, kjer ni postal pesnik le gostilniški gost, pač pa bolj družinski prijatelj. To prav upravičeno lahko sklepamo iz dejstva, da je Jalenovka, mati šestnajstih otrok, našla dovolj časa in prijateljske ljubezni za pomoč v negi in oskrbovanju na smrt bolnega pesnika.

Franč Rajgelj — Pacnjek (1815 — 1877), kranjski postopač, sin gostača in sitarja, človek, ki ni hotel nič poštenega delati, pač pa je bil poln humorja in drzne šale; po pesnikovi smrti je bil baje celo rokovnjač. Pa vendar se je Prešeren prav s tem izgubljenim in duhovitim možakarjem v nekem obdobju največ družil in posedal po gostlinah. Podoba je, da je Pacenk pesnika privlačeval kot oboženiški šega-

Jakob Jalen

vec pa tudi kot izgubljen, talentiran in bistrogleden komentator dogodkov in ljudi, ki jim ni prizanašal niti se jim klanjal niti se jih bal.

Morda bi kazalo naštetih še nekatere Prešernove znance in prijatelje, n. pr. Peharca in Pollaka iz Trčiča, Ruarda iz Jesenic, Pagliauruzija in Vesta — toda kar težko je vzporejati ta bežna in kratkotrajna poznanstva z onimi globokimi prijateljskimi čustvi. Ki so za Prešerna zamrla s Smoletovo smrtjo. Vendar pa se s spoštovanjem in s hvalečnostjo spominjamo mož ki so skušali razvedriti zadnja leta in olajšati zadnje ure našemu dragemu pesniku.

CRTOMIR ZOREC

Šobec - uspeh

(Nadaljevanje s 1. strani)

Jeter JLA, se je razvil to leto-tovišče, ki ima danes nad 32 milijonov dinarjev vrednosti v osnovnih sredstvih. Dohodek, ki so ga ustvarjali, so sproti vlagali v razširitev in nove objekte. Tako bo tudi v letos. Od 3.150.000 din čistega dohodka, ki so ga ustvarili lani, bodo porabili dober tri milijone za dokončno ureditev jezera, ureditev javne razsvetljave, potov, čiščenja cam-pa, vzdrževanje objektov in podobno.

Dokončno je rešeno vprašanje zemljišča, gradili so nove sanitarije, kabine, prostore za pralnico in likalnico. Da bi preprečili postavljanje

šotorov preblizu umetnega je-zeza in vozarjenje z motor-nimi vozili, so uredili primer-na parkirišča, zasadili so 480 borovcev in nekaj brez, del šotorišča ogradili z zično ograjo itd. Navezali so stike z našim veleposlaništvom in turističnim predstavništvom v Haagu ter s 150 potovalni-mi agencijami in drugimi tu-rističnimi organizacijami Be-neluxa.

Turistično društvo v Lescah je bilo ustanovljeno maja le-ta 1958 ali skoraj dve leti po-zneje, kot so pa začeli urejati umetno jezero »Šobec«. Danes ima društvo 268 članov. Ob-čnega zbora minulo soboto se je udeležilo 133 članov in

12 gostov. V lanskem letu je imelo društvo 18.100.000 din dohodka.

Ena prihodnjih važnih na-log društva in tudi občinskih organov je ureditev regula-cijskega, zazidalnega in ure-ditvenega načrta za gradnjo vikend hišic. Doma in v tu-jini, zlasti v Belgiji in Holan-diji, je namreč veliko zani-manje za Lesce. Ureditev tega vprašanja in določitev pro-store za gradnjo takega na-selja je pomembno tako za izkoriščanje zmogljivosti v campu kot tudi zabavišč in nočnih lokalov na Bledu.

Jože Podobnik

Naš roman

Ga izberem za so-rodnika? Morda bi lahko z menoj celo spal, morda mu celo ne bi bilo nevšečno, lahko bi spal kot brat s sestro, od poljuba do globljega dotika je le majhen korak. Nikoli nisem imela brata, zaradi tega me vznemirja misel na krvoskrunstvo, zaradi tega in zato, ker se »navijam«, kakor Patrick. Naprava spet deluje, brž ko sem dobila nekaj denarja in ponudbo, majhno možnost, toda zanj bi bilo bolje, ko bi bila moški, mladenič, ker je bila ženska, jo je misel spolnega akta med moškimi vznemirjala kot nekaj nepojmljivo tujega, toda potem se je ovedla in trezno spo-znala, da so bila njena vznemirjenja hladna, hladni pobliiski med njenim spolom in možgani, umišljeni paradži so lepi le v predstavah, pre-klete iluminacije nepoštehnih, niso bistvo samo, temveč le okras bistva, niso pročelje Falladiove ali katerekoli cerkve, temveč le razsvetljava, ki daje nadzemsko belo in sijočo lepoto, medtem ko je cerkev v resnici umazano bela in stara, barva se lušči z nje, nekaj prečnikov je že načetih toda le takšna je, je resnično lepa, reč, ki je ne razsvetljujejo, temveč ljubimo. Me bo kdo nekoč ljubil, v resnici ljubil, kar pomeni, da bo spoznal, kakšna sem v resnici? Vselej so me le razveseljevali, toda nihče me ni spoznal. Vselej sem ljubila star nemški izrek, ki pravi, da je

A. A. BEG

moški, s tem, ko ji je ustvaril otroka, spoznal žensko. Tu se je nasmešnila. »Čemu se smejete?« je zaskočila spremljeval-čvo vprašanje. »Oh, za prazen nič,« je odgovorila, »nič poseb-nega.«

Smejala se je, ker me bo, če dobim otroka, spoznal neko, ki me je ves čas, ko sva skupaj živel, le iluminiral, osvetljeval s hladno lučjo svoje zavisti, perversnosti in sovraštva. Ubogi Herbert, malodane povsem ji je splahnel iz spo-mina, nič ji ni pomenil in nehoti se je nasmešnila, če se ga je spomnila. Toda kaj počnem zdaj? spet hodim poleg osvetljevalca, razume se, da je njegova svetloba spletena iz drugačnih barv, iz naklonjenosti in sorodnosti duš, iz stra-hu, muhavosti, iz nagona, o katerem ničesar ne ve in ga sama ne morem uganiti. Patrick je premetenejši od Herberta in Joachima, nevsiljiv umetnik razsvetljevanja, dekorater presenečenj. Ko bi le vedela, kaj pravzaprav hoče od mene! Kaj ga žene k meni? Najbrž le to, da sem posta-ja v zgodovini njegovih nepretehtanih čustev, le datum v nizu njegovih slučajnosti.

»Lokal, kamor greva, vam ne bo všeč,« je rekel »pravzaprav je le krčma, vendar prava giudeška krčma. V njej vsak dan večerjam. Re-stavracija okrog San Marca se mi zde predolgo-časne.«

Vsi bogataši jedo radi v krčmah. Ulična raz-svetljava je bila vse slabša, po lesnem mostiču sta prekoračila črnolasto temo kanala. Radi se-dijo kot neznanci v krčmah, s Harun-al-Rašidovi-mi občutki. Toda nenadoma je bilo vse drugače, kot si je predstavljala, drugače in slabše. Lokal v dokaj široki ulici, z modro neonsko lučjo nad vhodom, pod njo so rogovili mladosniki. Še pomisliti ni bilo, da bi ju ne opazili, dobro so poznali Patricka in ga pozdravili, kajpada le tako, da so skomignili z rameni, ali s pogledom, ki je sodil v slog »bande« h kodeksu »oboževal-cev«, stoječih v malem baru ali sedečih na stol-cih pred točilno mizo pa poslušajoč glasbo, rock

and roll, ki je prek gramofona odmeval iz zvoč-nika. Edina ženska sem, opazila je pozornost, ki jo je vzbudila, prikrito pozornost, ki je sledila skomiganju z rameni, vajenim pozdravom s po-gledi dobro oblečenih mladeničev prijetnega vi-deza, preden so se spet posvetili rock and rollu, in zasanjani prisluškovali Presleyevemu glasu. Grozotno, opoj desetletja, sicer pa to ni lokal toplih bratcev, temveč le Patrickovo lovišče, tu si včasih izbere enega od teh fantov, to je lokal za hlepeče mladeniče desetletja. Pozornost velja manj meni kot pa Patricku, ker ga tod še nikdar niso videli z žensko, ko jo je Patrick povprašal, če bo pred jedjo popila aperitiv, je sklenila izzvati lokal, slekla si je plašč, tako da se je tirkizno zeleni twinset pod rdečimi lasmi zales-ketal v hladni barski svetlobi, sedla samozavest-no na barski stolec, vzela zvitek podarjenih Patrickovih angleških cigaret, pogledala mlade, prijetne obraze, prišla za zapestje eno od rok, ki sta ji ponudili ogenj, pristavila vžigalnik h »Playersu« prikimala oddaljujočim se umazanim nohtom pa puhnila prvi dim. »Kozarec Punt e Me-sa«, je rekla gostilničarju za točilno mizo. »Tuj-ka, tuja vlačuga. Tako je brala z obrazov in so-sednjih glav. »Ne morete ugasniti te odvratne glasbe?« je vprašala, ko je bil Presley pri kraju s svojim pripevom. Pomenil jim je svetinjo in zaznala je nemo mrmanje.

K Patricku, ki je obstal za njenim hrbtom, je nenadoma pristopil mladenič. »Odpelji jo vendar drugam, če ne mara jazza!« je zaskočila mlad glas, ki je govoril Patricku, spoznala beneško narečje in zaupno tikanje.

Oddaljenost zvezd

Nam najbliže nebesno telo je Mesec. Od njega do naše Zemlje preide svetloba v nekaj več kot v eni minuti, ker potuje s hitrostjo 300.000 km na sekundo! Od Sonca do naše Zemlje svetloba potuje 8 minut in 15 sekund. Polarna zvezda je tako daleč, da svetloba od nje do naše Zemlje potuje 70 let. Toda tudi to ni nobena oddaljenost, nam zatrjujejo astronomi. Svetloba svetleče zvezde Rigela, ki je posebno svetla pozimi na nočnem nebu in spada v ozvezdje Orion, je tako daleč, da potuje do nas nič manj kot 543 let. Če torej pogledamo to veliko zvezdo, je svetloba, ki jo danes gledajo naše oči, odšla s te zvezde leta 1421, torej 71 let pred Kolumbovim odkritjem Amerike. Astronomi pravijo, da tudi to ni velika razdalja, ker so v vesolju zvezdni sistemi, katerih svetloba potuje do nas ne na stotine, temveč na tisoče in milijone let, od najbolj oddaljenih pa celo milijardo let.

**mlada
rast**

Naša hiša jim je bila zatočišče

Bilo je leta 1943. V naši vasi je bilo polno Nemcev. Partizani so morali biti previdni. V naši hiši so dobivali hrano. Vaščani so vse potrebno nanosili k nam, partizani sami pa so prihajali iskat. Tako je bilo najbolj pripravno, saj stoji naša hiša prav na robu gozda.

Nekega jutra sta zgodaj potrkala na okno dva partizana. Oče je vedel, da sta prišla po hrano. Povabil ju je v hišo. Potem so pri topli peči malo pokramljali. Tedaj so na dvorišče zapeljali trije nemški tovornjaki. Iz njih so poskakali zeleni. Zaseda.

Kako negujemo smučarske čevlje

Čevlje imamo vselej na natezalnih kopitih. Hranimo jih v škatli ali v omari, kjer ni prahu. Pred zimsko uporabo čevlje zmočimo in jih namažemo. Ko smo jih namažali in je usnje vpilo mast, jih zgladimo še z pasto za čevlje, da se svetijo.

Smučarskih čevljev ne smemo preveč mazati. Enkratno mazanje zadostuje za več tednov. Po uporabi čevlje vselej

Kaj sedaj — v hiši sta partizanal Mati ju je skrila v klet. Medtem so Nemci že razbijali po vratih. Mama jem je brž odklenila. Pred njo sta stala dva zelenca. Eden od njiju je znal neko-

Otroci, ali poznate JO-JO?

Pred zadnjo vojno so se otroci pa tudi odrasli radi igrali s preprosto igračo, ki so ji rekli »jo-jo«. Danes te

liko slovensko. Zadrli se je nad mamo :

»Kje imate partizane?»

»Pri nas jih ni,« je odvrnila mama. »V žepu jih pa tudi nimam.«

Zelenec se je zadrli še osorneje:

»Kje imate partizane?»

»Pri nas jih ni, kakor sem vam že povedala.«

Zelenca sta stopila v kuhinjo in se spogledala.

»Prinesi nama mleka!« se

je zadrli prvi. Mama jima ga je prinesla, čeprav nerada. Mleko sta zliha vase kar mimogrede. Skodelici sta ježno postavila na mizo in tebi nič meni nič odšla.

Partizana sta še ves dan tičala v kleti. Poslušati sta morala pokanje pušk in gremenje brzostrelk. Proti večeru so Nemci spet odšli.

Marija Markun,

8. razred os. šole Preddvor

igračke ni več videti v izložbenih oknih, zato vam bomo povedali, kako si jo lahko naredite sami.

Jo-jo je iz dveh kolesčkov, ki sta oddaljena drug od drugega približno centimeter. Na opek valj, ki ju povezuje, je pritrjena vrstica. Če vrstico navijemo kot na motek, držimo konec vrvice med prsti, kolesčka pa spustimo, se bo vrstica odvijala, nato pa se bo začela spet sama navijati in jo-jo bo spet sam pripotoval nazaj do prstov.

Igrače ne bo težko narediti. Priskrbite si dva kolesčka s premerom 5 — 10 cm. Najbolje bo, če sta izdelana iz trdega lesa, lahko pa ju izredamo iz debele vezane plošče. Namesto lesa je lahko seveda tudi drugačen material, za silo pa lahko porabimo tudi dve enaki prazni škatlici od paste za čevlje.

Oba kolesčka pribijte v sredi na valj iz trdega lesa, ki naj bo nekoliko debelejši od svinčnika in dolg največ centimeter. Na ta valj privežite meter dolgo tanko vrstico, nato pa igračo takoj preizkusite. Na koncu vrvice naredite zanko in vanjo vtaknite desni kazalec, s palcem in sredincem pa držite igračo, preden jo izpustite. Jo-jo bo potoval po vrvi gor in dol tem bolj, čim bolj se boste izvežbali. Da se bo hitro vrnil, morate vrstico nekoliko suniti, preden se izteče.

Po bregu navzdol

Tistega dne sem bil zelo vesel, saj je bilo dovolj snega. Gazil sem ga do kolen moker pa sem bil do vrha glave. Valjali smo se po snegu kot mali prašički. Kadilo se je za nami.

Samo toliko sem šel domov, da sem se preoblekel, se najedel in vzel sani iz drvarnice. Hitel sem nazaj na breg. S prijatelji smo se vozili po strmeh klancu. Z Brankom sva tekmovala, kdo bo hitrejši. Vozila sva se leže, temu pravimo ribica. Prijatelj je vozil sem in tja, zato sem se zadel v njegove sani. Udaril sem se v glavo in takoj zagledal nekaj zvezd. Prijatelj pa se je znašel v grapi. Nalomil si je kost. Pobral sem ga in ga na sankah odpeljal domov. Kmalu je ozdravel in spet sva se sankala, vendar ne več tako nesposobno.

Silvo Konc, 6. raz., iz literar. lista »Matijev rod«

Riba

Bil je teman, oblačen dan. Dež je lil kot za stavo. Voda je prestopila rbežove. Začela je teči po dvorišču. A vendar je še vedno deževalo. Voda je že drla okrog hiše in po nji.

Vzela sem dežnik in hodila po vodi. Nenadoma pa sem zagledala, kako pljuska voda na dvorišču. Šla sem tjakaj. Bila je riba. Prijela sem jo in vrgla v potok, kjer je bila voda globlja. Kako veselo je zaplavala!

Francka Slemc, 8. razred (iz lista »Odmrev izpod Krvavca«)

Novo doma in po svetu

Ljubljana

Kljub temu, da so pri »Viba filmu« še vedno sredi razprav o novi organizaciji slovenske filmske proizvodnje, pa so vendarle že tudi zabrnele njihove kamere. S svojo prvo režijo celovečernega filma se je spoprijel **Franci Križaj**. V njegovi »Zaroti« nastopa ugledna igralska ekipa: **Lojze Rozman**, **Vladimir Skrbinšek**, **Dare Ulaga**, **Granko Pleša** in **Štefka Drolčeva**. Atelejske prizore so že posneli, zunanji prizorišči pa bosta ljubljanska Filozofska fakulteta in Velenje.

Sarajevo

Medtem pa »Bosna film« že pošilja na trg kar dva nova filma: »Dr Vera« in »Sreča s tabo!«. Film »Dr Vera« (z delovnim naslovom »V spopadu«) je posnel slovenski režiser **Jože Babič** (Veselica). Scenarij, ki ga je napisala **Ana Marija Car**, je poldrugo leto »poskušal srečo« pri raznih filmskih hišah, tudi pri pokojnem »Triglavu« (seveda — sodobna tema!) in jo končno našel v Sarajevu. Kot se vidi že po naslovu, je film posegel v zdravniško okolje: spopad med očetom — starim revolucionarjem in sinom — mladim strokovnjakom. Vendar pa je bil njegov namen predvsem poseči v našo splošno sodobno družbeno problematiko in po Babičevih besedah je bil v tem tudi »nekompromisen«. Glavne vloge v filmu so odigrali **Voja Mirić** (iz Čudnega dekleta), **Ante Šoljak** in **Ana Karić** kot mlada anesteziistka dr Vera, ki je filmu dala naslov.

Prav tako za »Bosna film« je režiser **Milutin Kosovac** že posnel film »Sreča s tabo!«, v katerem sta v glavnih vlogah nastopila **Bert Sotlar** in **Vesna Krajina**.

Priljubljena mlada sovjetska igravka — **Ninel Miškova**

Naša priljubljena mlada igravka **Milena Dravić** je igrala tudi v »Radopolju« **Stoleta Jankovića**

Zagreb

Kot poročajo, bo »Jadran film« prenesel na platno **Marinkovićevo** dramo »Glorija«. Režiral bo **Igor Pretnar** (Samorastniki), ki zdaj skupaj z **Božidarjem Viočevićem** dela na scenariju.

Beograd

Tudi pri beograjski »Avali« je trenutno aktualna literarna predloga — in to popularne »Prigode **Nikoletine Bursaće**«. Scenarij je že pred več leti napisal **Branko Bauer** (Iz oči v oči), vendar do sedaj ni našel producenta. Zdaj so mu po nekaterih dopolnitvah odobrili scenarij, ki ga bo seveda sam režiral.

Medtem pa so v Beogradu dobili tudi ugledne — in petične goste. Vrnili se je producent **Raoul Lévy**, da bi z novo ekipo nadaljeval snemanje »Marka Pola«, ki mu je pred dvema letoma obtičal na sredi poti. Sedaj misli odštati 300 milijonov, ki jih je že takrat investirjal, in film dokončati. Ne mesto **Christiana Jaquea** je zdaj stopil **Denis de la Patellière** (Velike

družine), mesto **Alaina Delona** pa je zasedel **Marko Polo II.** — **Horst Buchholz**. Upajmo, da bo producentu **Lévyju** tokrat uspelo izpeljati svoj širokopotezno zasnovani filmski podvig — zakaj »Marko Polo« utegne biti soliden in zanimiv spektakel! Posebno še ker igrajo v njem tudi **Orson Welles**, **Robert Hossein**, **Anthony Quinn**, **Peter Ustinov**, **Dragomir Felba** in **Janez Vrhovec**.

Italija

Florestano Vancini (Dolga noč leta 43) snema na Siciliji »Vročje življenje« z igralsko zasedbo: **Jacques Perrin**, **Chatherine Spaak** in **Gabrielle Ferzetti**.

Novi dokumentarni film **Gualtieria Jacopettija** (Pasje življenje, Zenske sveta) je »Adijo, Afrika«.

Najnovejša izmed »slavnih« italijanskih koprodukcij ima naslov »Zadnja bitka **Apačev**« (italijansko - francoska-nemška kavbojka). V filmu igrajo **Karl May**, pardon: **Lex Barker**, **Daliah Lavi** in **Guy Madison**. Režira **Hugo Fregonese**.

Francija

Znani režiser starejše generacije **Christian Jaque** snema film po romanu **Aleksandra Dumas** »Crni tulipan«. Dvojno vlogo pokvarjenega **Guillauma** in njegovega idealističnega brata **Juliena** igra **Alain Delon**.

Jean Paul Belmondo, **Lino Ventura**, **Bernard Blier** in **Andréa Parisi** igrajo glavne vloge v filmu »Sto tisoč dolarjev na soncu«, novi kriminal-

ki **Henrija Verneuil**.

Claude Autant-Lara pa s **Pierom Brasseurjem**, **Jeanom Richardom** in **Sylvie** snema »Crni humor« po scenariju **Jeana Aurenchea**.

Hollywood

Henry Levin (Aprilska ljubezen) snema komedijo z nenavadnim naslovom »Njegova in njegova« o dveh samcih na počitnicah ob Karibskem morju. Igrajo **Robert Morse**, **Robert Goulet**, **Nancy Kwan** in **Jill St John**.

Edward G. Robinson je lastnik velike mlekarne farme v filmu »Dobri sosed Sam«, ki ga režira **David Swift**. Njegovi soigralci so **Jack Lemmon**, **Romy Schneider** in **Dorothy Provine**.

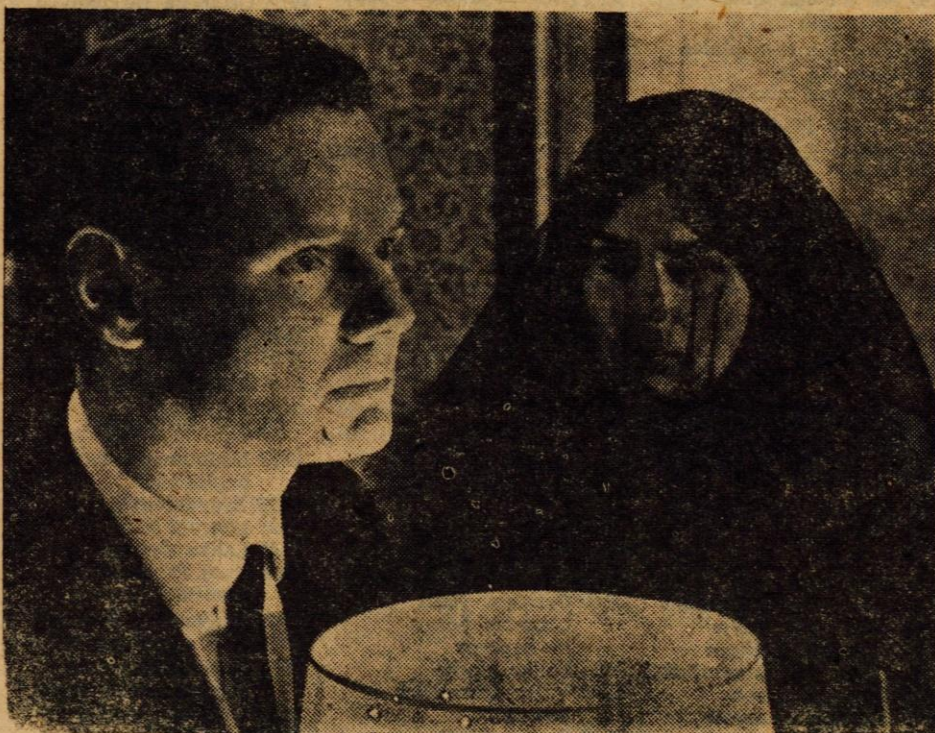
Connie Francis igra skupaj z **Jimom Huttonom**, **Yvette Mimieux**, **Georgom Hamiltonom** in **Paulo Prentiss** v filmu »Iščem ljubezen« režiserja **Dona Weisa**.

Anglija

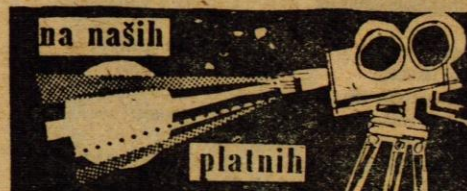
Sophia Loren in **Peter Sellers**, ki sta že igrala skupaj v »Milijonarki«, sta se spet srečala v angleških studijih. Pod vodstvom **Blakea Edwardsa** snemata »Strel v temu«.

Po zgodbi **H. G. Wellsa** snema režiser **Nathan Juran** film »Prvi ljudje na mesecu«, v katerem igrajo **Edward Judd**, **Martha Hyer** in **Lionel Jeffries**.

Na Kanarskih otokih snema režiser **Sidney Furie** glasbeni film »Čudovito življenje« s **Cliffom Richardom**, **Susan Hampshire** in **Dennis Price**.

V svojem zadnjem filmu »Ophelia« je **Claude Chabrol** obdelal temo **Hamleta** v sodobni verziji. Glavni vloge sta odigrala **Andre Jocelyn** in **Juliette Mayniel**

»**VALČEK TOREADORJEV**« angleškega režiserja **Johna Guillermina** po odrskem komadu **Jeana Anouilha** je prijetna komedija o starem generalu in njegovih ljubeznih. Poleg odličnega angleškega komika **Petra Sellersa** v glavni vlogi igrajo še **Dany Robin**, **Margaret Leighton** in **John Fraser**.

»**ZLATO SEDMIH GRICEV**« ameriškega režiserja **Gordona Douglasa** je western o dveh lovcih na krzno, ki najdeta zlato in ga v spopadu s tobo in naravo spet izgubita. Igrajo **Clin Walker**, **Roger Moore** in **Leticia Roman**.

RADIJSKI

SPORED

VELJA OD 25. DO 31. JANUARJA

Poročila poslušajte vsak dan ob 5.15, 6., 7., 8., 10., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30. Ob nedeljah pa ob 6.05, 7., 9., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30

SOBOTA

- 8.05 Prijetna zabava ob francoski glasbi
- 8.55 Za šolarje
- 9.25 Z mladimi pevci po svetu
- 9.45 Kitarist Charlie Byrd in bosa nova
- 10.15 Nekaj domačih
- 10.35 Baskovske pesmi poje Komorni zbor iz Pamplane
- 11.00 Pozor, nimaš prednosti
- 12.15 Kmetijski nasveti
- 12.25 Za staro in mlado
- 13.30 Glasbeni sejem
- 14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
- 15.15 Zabavna glasba
- 15.40 Obisk pri jeseniških železarjih
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 Gremo v kino
- 17.35 Pesmi in plesi jugoslovanskih narodov
- 18.10 Recitali naših znamenitih pevcev
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Staro in novo iz arhiva domačih pesmi in melodij
- 20.20 Gospod Pim gre mimo
- 21.27 Sobotni ples
- 22.10 Oddaja za naše izseljence
- 23.05 Prijeten konec tedna

DRUGI PROGRAM

- 19.05 10 opernega sveta
- 20.15 Intermezzo z orglicami
- 20.45 Glasbeni večer
- 22.10 Zaplešimo v sobotno noč

NEDELJA

- 6.00 Dobro jutro
- 6.30 Napotki za turiste
- 7.40 Pogovor s poslušavci
- 8.00 Mladinska radijska igra
- 8.37 Babica pripoveduje
- 9.05 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
- 10.00 Še pomnite tovariši
- 10.30 Matinejski koncert orkestra RTV Ljubljana
- 11.30 Nedeljska reportaža
- 11.50 Solistična zabavna glasba
- 12.05 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo — II
- 13.30 Za našo vas

- 13.50 Koncert pri vas doma
- 14.10 Nekaj melodij — nekaj ritmov
- 15.05 55 minut Gershwinove glasbe
- 16.00 Humoreska tega tedna
- 16.20 Naš glasbeni avtomat
- 17.05 Hammond orgle
- 17.15 Radijska igra
- 18.05 Glasba iz znamenitih oper
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Izberite svojo popevko
- 21.00 Velika prijateljstva
- 22.10 Plesna glasba
- 23.05 Iz sodobne slovanske glasbene ustvarjalnosti

DRUGI PROGRAM

- 12.00 Nedeljski koncert ob dvanajstih
- 13.10 Slavnih pevci v znamenitih operah
- 14.00 Zveneče kaskade
- 14.30 Drobne mojstrovine
- 15.05 Za vsakogar nekaj
- 19.05 Simfonija št. 5
- 19.43 Dva plesna orkestra
- 20.45 Jugoslovanski capriccio
- 21.00 V nedeljo zvečer
- 22.10 Komorna saoreja jugoslovanske glasbe

PONEDELJEK

- 8.05 Nastopa Koroški akademski oktet
- 8.25 Z vedro glasbo v novi teden
- 8.55 Za mlade radovedneže
- 9.25 Pojeta Božena Glavakova in France Langus
- 10.15 Dva domača virtuoza
- 10.35 Naš podlistek
- 10.55 Glasbena medigra
- 11.00 Pozor, nimaš prednosti
- 12.05 Zabavna glasba
- 12.15 Radijska kmečka univerza
- 12.25 Lepe melodije
- 13.30 Glasbeni sejem
- 14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
- 15.15 Zabavna glasba
- 15.45 S knjižnega trga
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 Glasbena križanka
- 18.00 Aktualnosti doma in v svetu
- 18.10 Melodije vzhajajočega sonca
- 18.40 Intermezzo z godali
- 18.45 Narava in človek
- 19.05 Glasbene razglednice

- 20.00 Skupni program JRT
- 22.10 Glasbena medigra
- 22.20 Skupni program JRT
- 23.05 Literarni nokturmo
- 23.15 Plesna glasba

DRUGI PROGRAM

- 19.05 Začetni tečaj angleščine
- 19.30 Hoffmanove pripovedke
- 20.10 Zvočni portret ansambla Larry Adler
- 20.45 Romantični trio za klarinet
- 21.00 Jour fix v kinoteki

TOREK

- 8.05 Za ljubitelje operetnih napevov
- 8.35 Domači napevi izpod zelenega Pohorja
- 8.55 Za šolarje
- 9.25 Predstavljamo vam italijanski ansambel France Gerra
- 9.45 Zimska pesem
- 10.15 Čehoslovaška zabavna glasba
- 10.40 Finale 1. dejanja Don Juana
- 11.00 Pozor, nimaš prednosti
- 12.05 Zabavna glasba
- 12.15 Radijska kmečka univerza
- 12.25 Domače viže in napevi
- 13.30 Dve simfonični pesnitvi
- 14.05 Za šolarje
- 14.35 Zbor iz Borovelj poje stare tržaške narodne pesmi
- 15.15 Zabavna glasba
- 15.30 V torek na svidenje
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 Koncert po željah poslušavcev
- 18.00 Aktualnosti doma in v svetu
- 18.10 Zabavna glasba iz Poljske
- 18.25 Plesni orkester RTV Ljubljana s svojimi solisti
- 18.45 Na mednarodnih križpotjih
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Radijska igra
- 22.10 Glasbena medigra
- 22.20 Skupni program JRT
- 23.05 Suita
- 23.20 Skupni program JRT

DRUGI PROGRAM

- 19.05 Tečaj makedonskega jezika
- 19.20 Veliki pianisti 19. in 20. stoletja
- 20.00 Po svetu jazza
- 21.10 Serenadni večer

SREDA

- 8.05 Jutranji divertimento
- 8.55 Pisani svet pravljic in zgodb
- 9.25 Glasba od delu
- 10.15 Pesmi raznih narodov
- 10.45 Človek in zdravje
- 10.55 Glasbena medigra
- 11.00 Pozor, nimaš prednosti
- 12.05 Zabavna glasba
- 12.15 Kmetijski nasveti
- 12.25 Popevke in plesni ritmi
- 14.05 Radijska šola za srednjo stopnjo
- 13.30 Koncertni plesi
- 14.35 Popevke in melodije iz Sovjetske zveze
- 15.15 Zabavna glasba
- 15.40 Koncertni zbor RTV Ljubljana poje pesmi slovenskih skladateljev
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 Tako je igral Rahmaninov
- 17.35 Iz fonoteke radia Koper
- 18.00 Aktualnosti doma in v svetu
- 18.10 Mojstri orkestrske igre
- 18.45 Ljudski parlament
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Dve partituri skladatelja Primoža Ramovša
- 20.30 Dva italijanska skladatelja
- 21.30 Lepe melodije
- 22.10 S popevkami po svetu
- 23.05 Literarni nokturmo
- 23.15 Nočni akordi

- 19.05 Tečaj hrvaško-srbskega jezika
- 19.20 Drugi simfonični poem
- 19.40 Godalni kvartet v Es-duru
- 20.00 Zaključni prizor opere Rensko zlato
- 20.45 Koncert za klavir in orkester
- 21.00 Melodije po pošti

- 22.10 Popevke in plesni ritmi
- 23.05 Godala v noči
- 23.20 Skupni program JRT

DRUGI PROGRAM

- 19.05 Tečaj hrvaško-srbskega jezika
- 19.20 Drugi simfonični poem
- 19.40 Godalni kvartet v Es-duru
- 20.00 Zaključni prizor opere Rensko zlato
- 20.45 Koncert za klavir in orkester
- 21.00 Melodije po pošti

PETEK

- 8.05 Operetna in lahka glasba
- 8.30 Narodne v priredbi Franceta Marolta
- 8.55 Pionirski tednik
- 9.25 Glasbeno popotovanje
- 10.15 Trije odlomki iz opere Ekvinokcij
- 10.35 Novost na knjižni polici
- 10.55 Glasbena medigra
- 11.00 Pozor, nimaš prednosti
- 12.05 Zabavna glasba
- 12.15 Radijska kmečka univerza
- 12.25 Veliki valčki
- 13.30 Križem po svetu na krilih glasbe
- 14.05 Radijska šola za nižjo stopnjo
- 14.35 Nekaj domačih za prijetno opoldne
- 15.15 Napotki za turiste
- 15.20 Zabavna glasba
- 15.45 Jezikovni pogovori
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 Petkovo glasbeno popoldne pri madžarskih skladateljih
- 18.00 Aktualnosti doma in v svetu
- 18.10 Pesmi, ki so jih peli naši partizani
- 18.30 Pripoveduje nam...
- 18.45 Iz naših kolektivov
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Veliki orkestri vzhodno-nemškega radia
- 20.15 Tedenski zunanjepolitični pregled
- 20.30 Iz slovenske violinske glasbene literature
- 20.50 25 minut z orkestrom Harry James in Kurt Edelhagen
- 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih
- 22.10 Plesna glasba
- 23.05 Serenada za godala
- 23.20 Skupni program JRT

DRUGI PROGRAM

- 19.05 Nadaljevalni tečaj angleščine
- 19.20 Brandeburški koncert št. 5
- 19.45 Lahka glasba
- 20.00 Pred Prešernovim dnevom
- 20.45 Srečanje s pevcem Lou van Burgom
- 20.55 Panorama sodobne jugoslovanske lirike
- 21.10 Glasbena medigra
- 21.15 Jazz na koncertnem odru

Kranj »CENTER«

1. februarja ameriški film NEZNANEC IZ NORD EKS-PRESA ob 18. in 20. uri, premiera ameriškega barvnega CS filma ZLATO SEDMIH GRICEV ob 22. uri
2. februarja ameriški film NEZNANEC IZ NORD EKS-PRESA ob 14. 16., 18. in 20. uri
3. februarja amer. barvni CS film ZLATO SEDMIH GRICEV ob 17. in 19. uri
4. februarja amer. barvni CS film ZLATO SEDMIH GRICEV ob 17. in 19. uri
5. februarja amer. barvni CS film ZLATO SEDMIH GRICEV ob 17. in 19. uri

Kranj »STORŽIČ«

1. februarja angleški film OKUS PO MEDU ob 18. in 20. uri, premiera angleškega barvnega filma VALCEK TO-READORJA ob 22. uri
2. februarja sovjetski barvni film POT V VSEMIK ob 13. uri, angleški film OKUS PO MEDU ob 15., 17. in 19. uri, premiera sovjetskega filma BITKA NA VOLGI ob 21. uri
3. februarja angleški barvni VV film VALCEK TOREADORJA ob 16., 18. in 20. uri
4. februarja angleški barvni VV film VALCEK TOREADORJA ob 16., 18. in 20. uri
5. februarja angleški barvni VV film VALCEK TOREADORJA ob 16., 18. in 20. uri

Stražišče »SVOBODA«

2. februarja ameriški barvni CS film ZLATO SEDMIH GRICEV ob 14. in 20. uri
5. februarja sovjetski film BITKA NA VOLGI ob 19. uri

Cerkle »KRAVEČ«

1. februarja ameriški barvni CS film SEVER-SEVERO-ZAPAD ob 19.30
2. februarja ameriški barvni CS film SEVER-SEVERO-ZAPAD ob 15. in 17. uri

Naklo

2. februarja ital. barvni CS film LJUBIM, LJUBIS ob 16. in 19. uri

Jesenice »RADIO«

1. do 2. februarja francoski barvni film NA JAMAJKO
3. februarja ameriški barvni CS film NI IMENA NA NABOJU
4. do 5. februarja slovenski film TRIGLAVSKE STRMINE

Jesenice »PLAVŽ«

1. do 2. februarja slovenski film TRIGLAVSKE STRMINE
3. in 4. februarja francoski barvni film NA JAMAJKO

Zirovnica

1. februarja ameriški barvni CS film SERIFOV SIN
2. februarja nemški film PONAREJEVALEC IZ LONDONA
5. februarja francoski barvni film NA JAMAJKO

Dovje-Mojstrana

1. februarja nemški film PONAREJEVALEC IZ LONDONA
2. februarja ameriški barvni film SERIFOV SIN
6. februarja francoski barvni film NA JAMAJKO

Koroška Bela

1. februarja ital. barvni CS film MORGANOVI GUŠARJI
2. februarja španski barvni film MOJ POSLEDNJI TANGO
3. februarja slovenski film TRIGLAVSKE STRMINE

Kranjska gora

1. februarja španski barvni film MOJ POSLEDNJI TANGO
2. februarja ital.-ameriški barvni CS film MORGANOVI GUŠARJI
6. februarja slovenski film TRIGLAVSKE STRMINE

Ljubno

1. februarja francoski film GREH MLADOSTI ob 19.30
2. februarja italijanski film DEKLE S KOVČKOM ob 16. uri

Duplica

1. februarja čehoslovaški film TARZANOVA SMRT ob 19. uri
2. februarja čehoslovaški film TARZANOVA SMRT ob 15., 17. in 19. uri
2. februarja sovjetski film PETER VELIKI — mladinska predstava ob 10. uri
5. februarja madž. barvni CS film ZLATI CLOVEK ob 17. uri
6. februarja madž. barvni CS film ZLATI CLOVEK ob 19. uri

Radovljica

1. februarja ameriški barvni CS film TARZANOVA NAJVEČJA PUSTOLOVSCI-NA ob 18. uri

1. februarja ameriški barvni CS film FANI ob 20. uri
2. februarja ameriški barvni CS film TARZANOVA NAJVEČJA PUSTOLOVSCI-NA ob 14. uri in 18.15
2. februarja ameriški barvni CS film FANI ob 18.50 in 20.15

4. februarja nemški film PONAREJEVALECI IZ LONDONA ob 20. uri

5. februarja nemški film PONAREJEVALECI IZ LONDONA ob 18. in 20. uri
6. februarja francoski barvni CS film FRACASSE ob 20. uri

7. februarja francoski CS film LJUBEZEN PRI DVAJSETIH ob 20. uri

gledališče

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE V KRANJU

NEDELJA — 2. februarja

ob 10. uri URA PRAVLJIC — 14. program, ob 16. uri za IZVEN Nikolič-Macki »HOTELSKA SOBA 308« in »KUPE 9—10«.

SREDA — 5. februarja ob 17. uri Vilhar: DRUGA VELIKA BESEDA za šolo Simona Jenka.

ČETRTEK — 6. februarja

ob 16. uri Vilhar: DRUGA VELIKA BESEDA za šolo Koroška Bela.

PETEK — 7. februarja

ob 16. uri za dijake Nastop slovenskih pesnikov v okviru Prešernove proslave, ob 19. uri Nastop slovenskih pesnikov — SVEČANA PREŠERNOVA PROSLAVA.

TELEIZIJA

SOBOTA — 1. februarja

Evrovizija
11.55 Olimpijske igre — tekmovalanje v slalomu za ženske
RTV Zagreb
18.00 Poročila
18.05 Dve predstavi mladinskega gledališča Zagreb
RTV Ljubljana
19.00 TV obzornik
19.20 Ekspedicija Evrovizija
19.45 Prvi filmski pre- o olimpijskih ig
JTV
20.00 TV dnevnik RTV Ljubljana
20.30 Propagandna oddaja RTV Beograd
20.45 Ogledalo državljana Pokornega — humoristična oddaja Evrovizija
21.35 Sanremo: Festival italijanskih popevk
22.40 Drugi filmski pregled olimpijskih iger RTV Ljubljana
23.10 Poročila

NEDELJA — 2. februarja

RTV Zagreb
11.00 Kmetijska oddaja RTV Ljubljana
11.30 »Denis-pokora« — šaljiva zgodba za otroke
12.00 Kaj bo prihodnji teden na sporedu
19.50 Sportna poročila JTV
20.00 TV dnevnik RTV Zagreb
20.45 »Elizabeta angleška« — TV drama
22.30 Jazz na ekranu RTV Ljubljana
23.00 Poročila

PRENOSI OLIMPIJSKIH ZIMSKI IGER IZ INNSBRUCKA

NEDELJA — 2. februarja

9.25 do 11.00 Tek moških na 15 kilometrov
12.25 do 13.30 Veleslalom za moške
16.35 do 19.50 Umetno drsanje za ženske — prosto

PONEDELJEK — 3. februarja

12.25 do 13.30 Veleslalom za ženske
19.45 do 20.00 Filmski pregled — prvi
20.30 do 22.30 Hokey Kanada : ZDA
22.40 do 23.10 Filmski pregled — drugi

TOREK — 4. februarja

8.25 do 10.55 Biathlon — tek na 20 km z vmesnim 4 kratnim streljanjem — moške

19.45 do 20.00 Filmski pregled — prvi
20.05 do 22.00 Hokey Švedska : Nemčija
22.40 do 23.10 Filmski pregled — drugi

SREDA — 5. februarja

19.45 do 20.00 Filmski pregled — prvi
22.40 do 23.10 Filmski pregled — drugi

ČETRTEK — 6. februarja

12.55 do 14.00 Smuk za ženske
19.45 do 20.00 Filmski pregled — prvi
20.30 do 22.30 Umetno drsanje moški prosto
22.40 do 23.10 Filmski pregled — drugi

PETEK — 7. februarja

9.25 do 11.00 Stafeta 3x5 km za ženske
17.00 do 19.00 Hokey Švedska : SSSR
19.45 do 20.00 Filmski pregled — prvi

PONEDELJEK — 3. februarja

RTV Ljubljana 18.30 Poročila
17.30 Angleščina na TV 18.35 Lutkovna igra za otroke
RTV Zagreb 19.00 TV obzornik
18.00 Filmi JTV

19.30 Tedenski športni pregled

20.00 TV dnevnik RTV Ljubljana

23.10 Poročila

TOREK — 4. februarja

RTV Ljubljana

20.00 Poročila

23.10 Zadnja poročila

SREDA — 5. februarja

RTV Ljubljana

17.30 Ruščina na TV

18.00 Poročila

18.05 Slikanica za najmlajše RTV Beograd

18.20 Na črko, na črko RTV Ljubljana

19.00 TV obzornik in kulturna panorama

19.30 TV pošta JTV

20.00 TV dnevnik RTV Ljubljana

20.30 Jugoslovanski finale za popevko Evrovizije

23.10 Poročila

ČETRTEK — 6. februarja

RTV Ljubljana

17.30 Angleščina na TV

RTV Zagreb

18.00 Poročila

18.05 Mendov spored RTV Ljubljana

19.00 TV obzornik RTV Beograd

19.30 Spored narodne glasbe

20.00 TV dnevnik RTV Ljubljana

22.30 Poročila

PETEK — 7. februarja

RTV Beograd

16.50 Poročila

RTV Ljubljana

19.00 Svečana proslava ob obletnici smrti Prešerna

RTV Beograd

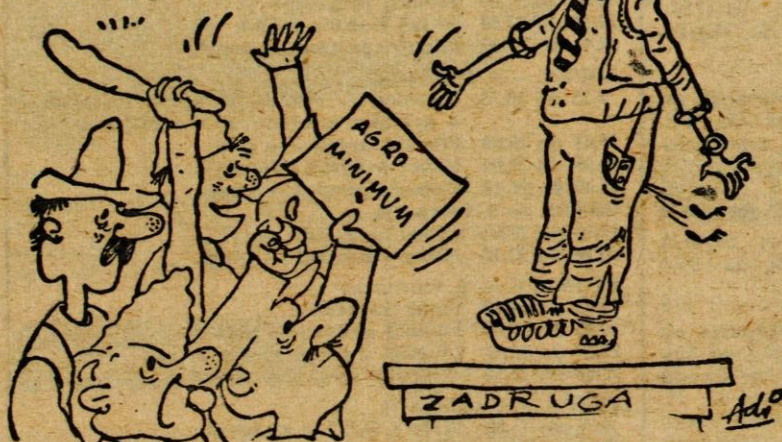
22.30 Poročila

Osamelec — Foto: Perdan

— Toda tovariši, nimamo vagonov za gnojilo!

— Porabite tiste, s katerimi ste pripeljali obiljube!

Humoreska

Nenadoma je Miha občutil potrebo po lastni stanovanjski hišici. Vzrok — statistična povprečja, te silno imenitne stvari. Iz »strogo zaupnih« virov (statistika in vojska — to je tajnost) je zvedel, da je imela slovenska žena pred leti povprečno 2,3 otroka. To povprečje se mu je krepko vtisnilo v spomin in ker je na javni tribuni slišal, da je še skoraj najboljše, če se individualni podatki ujemajo s povprečjem, je pričel takole glasno razmišljati:

POTRDILA

»Po stanovanju v družbeni lasti se mi podita že dva paglavca. Če naročim še enega, bo stanovanje premajhno; večjega pa mi v podjetju ne bodo dodelili, ker se tu že nekaj šušlja, da bo prišel nov generalni direktor. Če pa imam samo dva otroka, je stanovanje malce preveliko. Kaj, če bi naročil 0,3 otroka. S tem bi ubil dve muhi na en mah; stanovanje bi imel optimalno zasledeno in seveda — moja žena bi bila po številu otrok enaka povprečni slovenski ženi.«

Rečeno — toda malo drugače storjeno. Ali je odpovedala statistika ali Miha, morda pa tudi žena — dejstvo je postalo to, da je Miha dobil otroka (in to čelga) — no in od tod tudi vzrok, zakaj se je odločil za lastno stanovanjsko hišico.

Na pomlad se je pričelo. Zemljišče, pesek, apno, cement in — potrdila. Vsemogoča potrdila je Miha že znošil referentu, toda poplava tujstnih zahtev še ni bila končana. Ko je Miha obral že vse katastrske urade, banke in projektivna podjetja (da o občini sploh ne govorimo), je z zorhano mero upanja, da bo z oddajo potrdila, da ima res tri otroke, hajka za potrdila končana. Toda Miha, ne dela računov brez krčmarja!

»Ja, saj sedaj bo pa končno v redu. Upam, da bo tale mapa potrdila zadostovala«, je prijetno zarožljaval referentov glas v Mihovih ušesih.

»Ej, prijatelj! Se eno potrdilo potrebujem — in sicer potrdilo o tvoji povprečni prehrani«, je nenadoma udarilo iz referenta.

»Zakaj pa spet to?«, je bolj iz presenečenja kot zares povprašal Miha. Skoraj v omotici je zvedel, da ga potrebujejo zato, ker bodo s potrdilom preverili, če razsežnosti in zmogljivosti kuhinje v novi stanovanjski hišici ustrezajo povprečni prehrani njegove družine.

In Miha je spet glasno razmišljaval, kakšna je njegova povprečna prehrana:

»Prvo polovico meseca (po plači)

jemo meso, v drugi polovici pa zelje. Kakšna bi bila moja povprečna prehrana? E, fantje moji dragi, že vem, to ne bo nič drugega kot segedinski golaž.«

Izdano potrdilo o povprečni prehrani Mihove družine je bilo napisano in Miha ga je lepo pravilno prepognil, dal v belo kuverto kot se spodobi za pomembne dokumente in — takoj k referentu.

Na poti k njemu se je tik pred Mihom pognala čez cesto črna mačka. »Nesreča!« je presynilo Miha po vsem telesu. Toda kmalu se je pomiril, ko je ugotovil, da vraževerje ne spada v sodobni svet; v svet — ko je vendar treba vsako stvar dokumentirati.

Ko je Miha pri sebi dokončno razčistil pojme o vraževerju in zdravi presoji, je že stal pred referentom.

»Tako, tovariš Miha, še eno potrdilo potrebujem.«

»Kaj pa spet?«, je zabobnelo iz Mihovih ust.

»Rojstni list!«

»Ja, zakaj pa tega?«

»Popolnoma neumestno vprašanje«, je začul referent, »saj je vendar popolnoma razumljivo, da lahko le s pomočjo rojstnega lista ugotovimo, da ste bili res rojeni in da potrebujete tudi hišo.« — pi-

HOROSKOP

VELJA OD 1. do 8. FEBRUARJA

OVEN (21. 3. — 20. 4.)

BLAŽENOST ZARADI nekega srečanja. Ne sprejemaj obveznosti, ki bi ti odvzele potreben počitek, saj tudi občinski proračuni ne upoštevajo vseh občanovih želja in potreb. Sladka pošta.

BIK (21. 4. — 20. 5.)

NE DOVOLI, da te karkoli preseneti, tako kot soseda, ko se je naveličal obljub: »Premog dobite jutri!« in kupil električno peč, pa je pričelo primanjkovati še elektrike.

DVOJČKA (21. 5. — 20. 6.)

NAPOSLED LE DOČAKAŠ poleti rojeno željo, kot so Retečani po več letih konkretno obljubo, da dobe železniško postajo. Veliko časa posvetiš lastnemu jazu. Zadoščenje po četrtku.

RAK (21. 6. — 22. 7.)

Z ODKRITOSRČNOSTJO omehčaš sorodstvo v službi in družbi, povzročiš pa hudo kri. Na kočljiv dopis odgovori znanec, ob srečanju v torek pa zardiš.

LEV (23. 7. — 22. 8.)

NAKODRANI LASJE te pritegnejo z večjo elastičnostjo kot natakarka tuje govoreči ljudje. Ne delaj si skrbi zaradi nekega kovinskega predmeta. Tisto pride z zamudo, a ne bo slabo.

DEVICA (23. 8. — 22. 9.)

POUČEVALI TE BODO, kaj smeš in česa ne smeš. Trmasto vztrajš pri svojem kot škofjeloški občinski možje z NE glede gradnje šole v Zalem logu, čeprav so domačini veliko opravili s prostovoljnimi delom. Hipna ljubezen po nedelji.

TEHTNICA (23. 9. — 22. 10.)

VPLIVEN ZNANEC se zadovolji z zlagano obljubo kot se študentje s številnimi zaključki v nekaterih podjetjih, ko zvedo, da morajo biti štipendije višje. Poenostavi srčne debate, da se ne prehladita oba in ne razvežeš jezikov opravljalcem.

ŠKORPIJON (23. 10. — 22. 11.)

OPRAVLJIVCE prikrajšaš za užitek. Napovedana rotacija se uresniči v soboto, ko rotiraš s stola pod mizo. Ne načenjaj pogovora o direktorjevem osnovnem poklicu, sicer dvojni »maček« zlepa ne zgine.

STRELEC (23. 11. — 22. 12.)

NEKAJ UZITKOV prinese obisk v mraku. Nadrejena oseba te obišče, ljubosumna oseba raznese, vendar zaradi časti prej integrirata kot rotirata. Dolžnik te razveseli in pripravljaš darilo.

KOZOROG (23. 12. — 20. 1.)

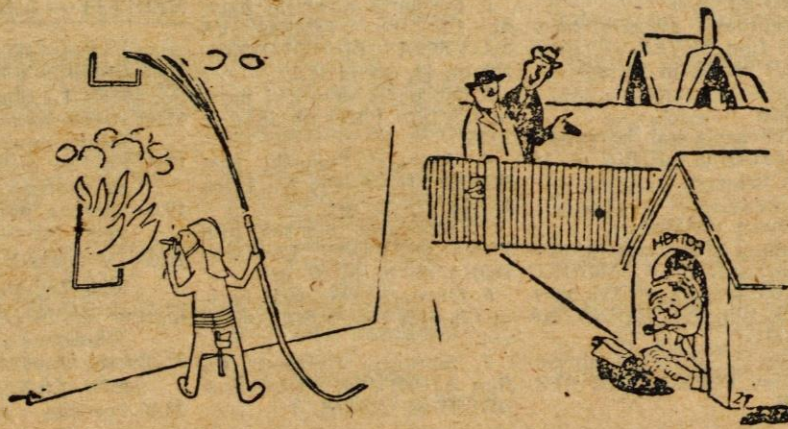
VELIKO PRIJETNIH doživljajev, čenč in toplih večerov. Prosti čas izkoristiš za vzpodbujanje upokojencev, naj še ne obupajo — o njihovem izboljšanju se tudi konkretno že govori. Hrupni obiski in darila te spravijo v zadrego.

VODNAR (21. 1. — 19. 2.)

GLEDE TISTEGA se prej odločiš kot reševalci kranjskega prometa, ki menda čakajo, da bo na Prešernovi cesti spet koga povozilo ter jo šele potem zapro v popoldanskem času. Izlet odpade in bo lepše doma. Pismo te razburi.

RIBI (20. 2. — 20. 3.)

OSUMILI TE bodo prepovedane zaljubljenosti. Tisto, kar ti je bilo všeč na razstavi, zaman iščeš po trgovinah. Hladne noge, vroče srce in strupen jezik. Domišljavost po sredi popusti.

Brez besed

— Piše roman o psu!!!